

תשורה

משמחת הנישואין

של

יעקב משה וחי' מושקא שיחיו

ניו

יום ראשון, כ"ב סיון, ה'תשפ"ו

12 מס' | No. 12

Copyright © 2026 by the Krinsky Family
All rights reserved.

הקדמה

הננו מודים מקרב ולב עמוק לכל בני משפחתנו, ידידינו ומכירינו שיחיו, שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתנו ולברך את הזוג שיחיו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות. על יסוד הנהגתו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע, שחילק „תשורה" בחתונת כ"ק אדמו"ר והרבנית הצדקנית נ"ע זי"ע, מוגשת בזה תשורה מיוחדת לכל המשתתפים בשמחתנו, הכוללת לקט מכת"ק של מענות כ"ק אדמו"ר שזכה סבא רבה של הכלה, מזכיר כ"ק אדמו"ר זי"ע, הרה"ח מוה"ר חיים יהודה שי' קרינסקי, לקבל במשך השנים, שבנוסף לתפקידו כמזכיר שימש גם בתפקידים ומינויים שונים, בכל מוסדותיו הק' הכלליים, שחלק מהם מתגלים בליקוט זה.

* * *

ויהי רצון שזכות כהנ"ל, תעמוד לחתן ולכלה ולכל המשפחות שיחיו בכל המצטרך להם בגשם וברוח לאריכות ימים ושנים טובות.

משפחות ניו ופרידמאן

כ"ב סיון, ה'תשפ"ו
פאסייק, ניו דזשערזי

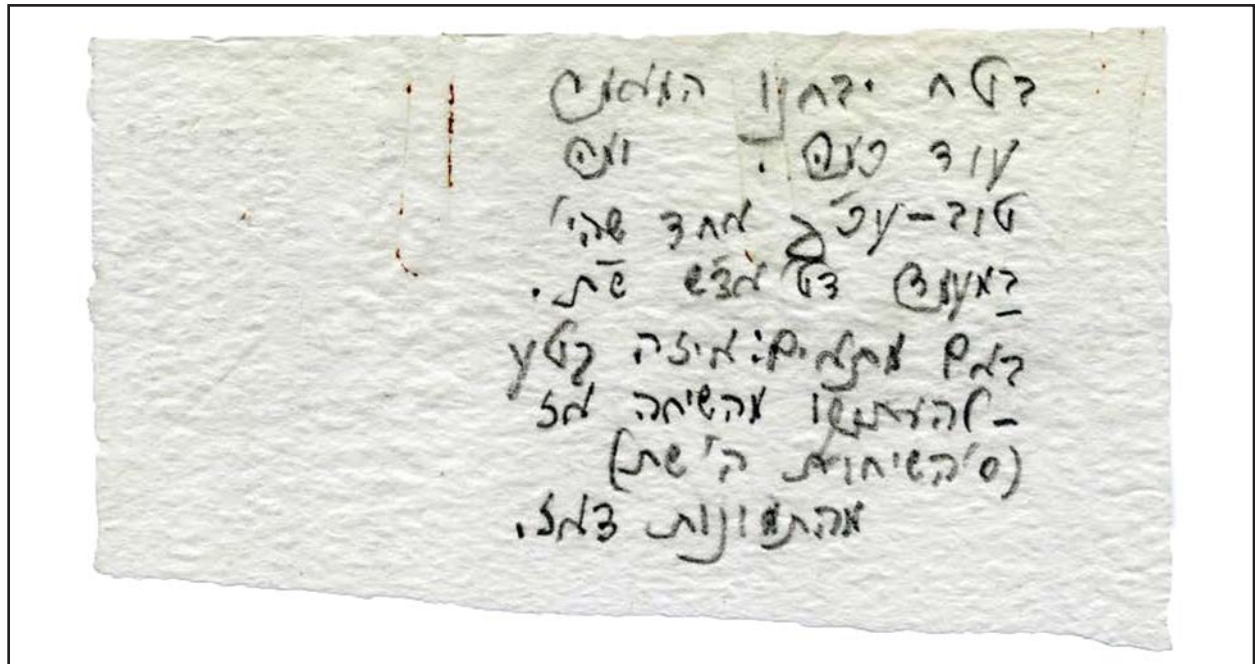
פרק א

LUBAVITCH NEWS SERVICE

במסגרת משרתו כדובר חב"ד הרשמי, הורה כ"ק אדמו"ר להרב חיים יהודה שי קרינסקי להקים מוסד רשמי, להציג את תנועת חב"ד ופעולותיה בכלי התקשורת, בשם LUBAVITCH NEWS SERVICE. מני אז הי' הרחיק שי' עורך הודעות לעיתונות על חדשות חב"ד, וכן שיחות ומכתבי הרבי בענינים העומדים על הפרק. כל גליונות אלו היו למראה עיני כ"ק אדמו"ר, שהי' מגיה אותם ולעתים רבות אף מוסיף ומעיר, ולאחר מכן נשלחו ליעדם.

לפנינו כמה עמודי הגהה מתוך אלפי עלוני הל.ג.ס. [שייצאו לאור אי"ה בקרוב בספר מיוחד ע"י הוצאת ספרים קה"ת] עם הגהות כ"ק אדמו"ר.

100%

א.

יובל הכ"ה לבוא כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע לארה"ב

הגהות על ל.ג.ס. לציון ט' אד"ש תשכ"ה, יובל הכ"ה לבוא כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ לארה"ב [מוגש בזה לרגל יום הבהיר כ"ח סיון, יובל הפ"ה לבואם של כ"ק אדמו"ר והרבנית הצדקנית לארה"ב].

על גליון הל.ג.ס. שהכניס הרחיק שי', צירף כ"ק אדמו"ר את הפתק דלעיל:

בטח יבחנו המאמר עוד כמה.

ומה טוב - עכ"פ אחד שהי' במעמד דט' אד"ש ש"ת.

באם מתאים: איזה קטע - להעתיקו מהשיחה אז (ס' השיחות ה'שת)

מהתמונות דאז.

LNS

The following article is in commemoration of the 25th anniversary of the arrival of the late Lubavitcher Rebbe, Rabbi Joseph Isaac Schneersohn to the United States, 1940-1965, which will be marked on the 9th of Adar Sheni, this year on Saturday, March, 13.

It was a typically brisk windswept March morning, that Tuesday back in 1940, which saw a crowd of several thousand at New York's pier 97, gathered there to witness what was to be one of the finest hours in Judeo-American History.

The Drottingholm, a Swedish liner, had just weighed anchor, and its passengers prepared to disembark. New York City police suggested that the distinguished passenger whom the assembled had come to greet, the Lubavitcher Rebbe, Rabbi Joseph Isaac Schneersohn, the great sage and hero who narrowly escaped the European onslaught, be the first to go ashore, to avoid unnecessary confusion on the part of the surging crowd.

Even the trans-Atlantic voyage of the celebrated Chassidic leader was, as his own life story, stormy and eventful. North Atlantic waters were infested with U boats; no one was at any time ~~xxxx~~ certain that the ship would ever reach its destination. No less than four times was the Drottingholm stopped on the high seas by warships of various countries who wanted to assure themselves of its neutrality and search for military cargo. In fact, the liner was the last commercial transport to cross the Atlantic prior to the shipping ban of World War II.

But the Rebbe had finally made it, and now ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ ^{was} surrounded by the official reception party which had gone out to sea in a special boat to greet him as the Drottingholm approached the harbor.

As he made his way to a special platform set up on the pier for his reception, a resounding but grateful "Sholom Aleichem" rocked the pier.

2

The reception was brief. The Rebbe addressed the gracious crowd and acknowledged the presence of the various dignitaries, representatives from all levels of government and nearly all Jewish organizations, and all who had come to ~~xxxxxxxxxxxx~~ welcome him.

"Your warm and cordial reception is deeply moving," the Rebbe said, "but the joy in my heart caused by this meeting is overwhelmed with ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ pain and concern for the plight of our bretheren on the other side." "Their cry for help ech^s in my ears and heart. I have not come here to seek my own refuge," the Rebbe exclaimed. "Europe is aflare, countries are being savagely overrun, Jews are being mercilessly massacred, the ^{exists a}holocaust ^{/ WHICH} defies description. America's conscience must be awakened, and above all, American Jewry must be alerted to the life saving mission now on its hands as never before in the history of mankind."

As it turned out, the Rebbe's mission was actually twofold. While he had to focus concern on what was happening in Europe, he knew that religious Jewish life in America sorely needed to be revitalized.

One of the members of the Rebbe's entourage later disclosed that the Rebbe devoted much ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ of his time aboard the Drottingholm formulating plans for his activities in the United States.

American Jewry was by in large frozen in complacency, and he realized that - as he phrased it - "the ice of American Jewry must be melted." Toward this multipurpose with all its ramifications he vowed to dedicate himself.

81%

עמוד שני של הגהה א.

כ"ק מחק הקטע שא' שהי' בספינה גילה שאדמו"ר מהור"י צ' הקדיש מזמנו על הספינה לתכנן פעולותיו בארה"ב.

LNS

The following article is in commemoration of the 25th anniversary of the arrival of the late Lubavitcher Rebbe, Rabbi Joseph Isaac Schneersohn to the United States, 1940 - 1965, which will be marked on the 9th of Adar Sheni, this year on Saturday, March, 13.

It was a typically brisk windswept March morning, that Tuesday back in 1940, which saw a crowd of several thousand at New York's pier 97, gathered there to witness what was to be one of the finest hours in Judeo-American history.

The Drottingholm, a Swedish liner, had just weighed anchor, and its passengers prepared to disembark. New York City police suggested that the distinguished passenger whom the assembled had come to greet, the Lubavitcher Rebbe, Rabbi Joseph Isaac Schneersohn, the great Jewish sage and hero who narrowly escaped the European onslaught, be the first to go ashore, to eliminate unnecessary confusion on the part of the surging crowd.

Even the trans Atlantic voyage of the celebrated Chassidic leader was, as his own life story, stormy and eventful. North Atlantic waters were infested with U boats; no one was at any time certain that the ship would ever reach its destination. No less than four times was the Drottingholm stopped on the high seas by warships of various countries who wanted to assure themselves of its neutrality and search for military cargo. In fact, the liner was the last commercial transport to cross the Atlantic prior to the shipping ban of World War II.

But the Rebbe had finally made it. As he now made his way to a platform set up on the pier for his reception, a resounding but grateful "Sholom Aleichem" rocked the pier.

83%

עמוד ראשון של הגהה ב.

The reception was brief. The Rebbe addressed the gracious crowd, and acknowledged the presence of the various dignitaries, the representatives from all levels of government and nearly all Jewish organizations, and all who had come to so warmly welcome him.

It was not a time for ceremonies, the Rebbe exclaimed. Europe was aflame, countries were being savagely overrun, Jews were being brutally massacred, existing conditions on the other side were far beyond possible belief or description. America's conscience had to be awakened, and above all, American Jewry had to be alerted to the life saving mission now on its hands as never before in the history of mankind.

As it turned out, the Rebbe's mission was actually twofold. While he had to focus concern on what was happening in Europe, he knew that religious Jewish life in America sorely needed to be revitalized. American Jewry was by in large frozen in complacency, and he realized that - as he phrased it - "the ice of American Jewry must be melted." Toward this multipurpose with all its ramifications, he vowed to dedicate himself.

On the very first day of his pompous arrival he founded his first school in the United States. A ^{number of} dozen senior students ^{register} volunteered to study under his guidance, and temporary quarters were immediately arranged. This small group of scholars soon became the nucleus of the large school network he was to establish in America.

The Rebbe could not contently acquiesce ^{to} with the new community which had formed around him in New York alone. With

מחק תיבת pompous.

על מה שכתוב שתריסר תלמידים התנדבו ללמוד תחת השגחתו, תיקן:

A number of senior Yeshiva students registered to study...

his keen pioneering perception he concluded that if there was a "lost generation" of Jews in America, it was the new one, the children, which must be salvaged from ignorance of their glorious heritage and way of life. He sent forth capable and determined young men to found Jewish day schools in Jewish communities far from New York. These schools would educate all Jewish children, regardless of background or previous orientation. Characteristically, the young emissaries encountered enormous opposition. The schools were refuted by those who considered the whole idea preposterous and unfashionable. But the stubbornly dedicated youngmen held their ground, and before long the opposition gave way. The Rebbe's schools became the forerunner of the Jewish day school system which can now be found in nearly all sizeable Jewish communities throughout the country.

The Rebbe soon after his arrival founded other numerous organizations to cope with matters of Jewish concern. His Merkos L'Inyonei Chinuch (Central Organization for Jewish Education) has become one of the largest Jewish international educational organizations of its kind in the world today; Machne Israel is devoted to Jewish welfare problems; Kehot Publication Society is the world's largest publisher of Chassidic literature, to mention but a few of the more popular of his organizations.

Rabbi Joseph Schneersohn possessed a ^{uniquely MULTIFARIOUS PERSONAL} ~~dichotomous~~ ~~quality~~ ~~of character~~ which comes with greatness. For despite his expansive communal activity, he was, after all, a spiritual leader of countless thousands from all walks of life, from

all over the world, who continually sought his counsel.

In the tradition of the Chabad-Lubavitch leaders, of which he was the sixth in succession, he contributed his profound and articulate teachings to the annals of Chabad philosophy. The recent gradual publication of his discourses and public addresses attest to the genius and stature of this man so competently steeped in the inexhaustible amplitude of the Torah.

It is unfortunate that the Rebbe's epoch making heroism while in the Soviet Union has not been committed to print. *and for understandable reasons cannot be*

During his many years in Russia, despite vicious and relentless attempts to destroy Judaism, the Rebbe lead his adherents in raising generations of loyal Torah true Jews. The persecution, imprisonment and physical torture suffered ~~As~~ a result of his efforts there, left its mark on his body. Those who had seen him during his visit to the United States in 1930, saw a marked difference in seeing him upon arrival in 1940. His voice was not nearly as audible, his reddish golden beard turned silver, his body noticeably weaker.

Yet the ~~luring~~ temptation of abundance and sudden freedom can be an equally difficult obstacle to surmount. As far as the Rebbe was concerned, though, his undaunted spirit, his vision and determination was, to say the least, unchanged, in the free world.

During his ten years in the United States, until his passing in 1950, he succeeded in transplanting the "Israel of Old" in this country; in the land once thought to be doomed ^{NEVER TO SEE} to a Torah true Jewish future, he had sunk deep and

על מה שכתב שמסירות נפשו האדירית של רבינו עוד לא פורסמה בדפוס, הוסיף כ"ק אדמו"ר:

and for understandable reasons cannot be committed to print.

כ"ק מחק תיבת luring. ורשם סימן שאילה על המילה to היתירה.

fruitful roots.

As Divine Providence would have it that decade was the prelude to the era of his successor and son-in-law, the present Lubavitcher Rebbe, Rabbi Menachem M. Schneerson, whose ^{SPRITUAL} affluence and magnanimous abilities have since his ascension in 1950 long become universally recognized, and the impact of whose influence - directly or indirectly - today penetrates the mainstream of Jewish life in communities throughout the world.

In marking the 25th anniversary of the late Rebbe's arrival to the shores of the United States of America, on the 9th day of Adar Sheni - this year on Saturday, March 13 - it is not only American Jewry but indeed Jewry at large which has much ^{TRIBUTE AND} thanks to give in commemorating this auspicious milestone ^{IN} of Jewish history.

RABBIS RELEASE FROM ~~SOVIET~~ PRISON TO BE COMMEMORATED

NEW YORK (LNS) - The "Twelfth of Tammuz," the date of the miraculous liberation of the late Lubavitcher Rebbe, Rabbi Joseph I. Schneersohn, from Soviet prison in 1927, will be marked here and by Lubavitcher followers throughout the world on Thursday, June 30.

At a time when vicious attempts were being made (to eradicate Judaism in Russia) Rabbi Schneersohn defied the warnings of Soviet authorities and lead the Jews/ ~~the Jews~~ in raising a loyal Torah-true generation, for which he was eventually imprisoned and sentenced to death.

Due to the intervention of leading foreign statesmen and nothing short of a miracle, Rabbi Schneersohn was released on his 47th birthday, the twelfth of Tammuz.

Details of his heroism in the Soviet Union have not yet been, and for obvious reasons cannot be, committed to print. But wherever Yiddishkeit is to be found in Russia today, it is without doubt due to the Rebbe's singular efforts there.

Rabbi Joseph Schneersohn arrived in the United States in 1940 where he set the groundwork for the Jewish day school system now to be found in nearly all sizeable Jewish communities. During his decade in the United States, until his passing in 1950, he revolutionized the American Jewish educational system and succeeded in transplanting the "Israel of Old" in America.

On the "Twelfth of Tammuz" at Lubavitch world headquarters at 770 Eastern Parkway, Brooklyn, Rabbi Schneersohn's successor and son-in-law, the incumbent Lubavitcher Rebbe, Rabbi Menachem M. Schneerson, will deliver a special address at 9:15 P.M.

.ב.

התוועדות י"ב תמוז

ל.ג.ס. לקראת י"ב תמוז ה'תשכ"ו.

בכותרת מחק תיבת "סובייטית".

על מה שכתב ש"בתקופה שבה נעשו ניסיונות אכזריים לעקור את היהדות ברוסיה", הוסיף כ"ק אדמו"ר: ע"י היעוסקציא (מחלקה) היהודית דמפלגה הקאמוניסטית). תיקן מה שכתב שלטונות "סובייטים" ל"ה"ה שלטונות].

69%

HYacinth 3-9250

ב"ה

Cables: LUBAVITCH NEWYORK

LUBAVITCH NEWS SERVICE

770 EASTERN PARKWAY • BROOKLYN 13, NEW YORK • U. S. A.

FOR IMMEDIATE RELEASEREBBE SAYS JEWISH EDUCATION MOST CRUCIAL ISSUE

Asks Federations to allocate more funds

President Zalman Shazar attends Rebbe's address

NEW YORK (LNS) - "The most crucial matter now facing the Jewish community is providing every Jewish child with a proper Jewish education," said the Lubavitcher Rebbe, Rabbi Menachem M. Schneerson, in addressing a huge gathering commemorating the 46th anniversary of the liberation of his father-in-law and predecessor, Rabbi Joseph I. Schneersohn, from Soviet prison.

Reverting often during his four and one half hour address to the theme of Jewish education, the Rebbe said that "the significance of the Rebbe's arrest and liberation bears testimony to the supremacy of education in the continuity of Jewish life."

The Rebbe related that just several weeks before his father-in-law's arrest, in 1929 - which was for his promulgating Yiddishkeit among Jews in Soviet Russia, he addressed a crowded synagogue in Moscow, and publicly called for vigorous efforts to teach Judaism to the young despite the seemingly insurmountable obstacles set up by the ^{regime} Soviets.

"He knew that Soviet agents were in the crowd listening to him, and

- more -

.ג.

התוועדות י"ב תמוז בהשתתפות פרזידנט שזר

ל.ג.ס. ע"ד התוועדות י"ב תמוז ה'תשל"ג, בה השתתף פרזידנט זלמן שזר, וכ"ק אדמו"ר דיבר על הנחיצות להגדיל את המימון והתקצוב לחינוך יהודי. הפיענוחים לקמן ע' 15.

76%

2

he was fully cognizant of the consequences and danger fraught to his life. Yet, to him, the primacy of Jewish education, and the responsibility he felt to generate hope and inspiration among his brethren not to submit to the Soviet pressures, transcended his physical well-being.

"How much more so now in the free world where Yiddishkeit can be openly and freely transmitted to our young, no effort should be spared and no funds be denied in reaching out to each and every one of our children," the Rebbe said.

Speaking at Lubavitch world headquarters in New York, the Rebbe's talk was heard live in Lubavitch centers around the world by a special telephone hookup, and in the New York metropolitan area on radio WEVD, and on radio WVOX for those vacationing in the Catskill Mountain resorts.

Among the distinguished guests at the farbrengen was President Zalman Shazar, who had arrived in New York earlier in the day to attend the event. He met with the Rebbe privately for an hour before the Rebbe's public appearance, attended the Rebbe's address until its conclusion at 2:00 a.m., and immediately thereafter met again privately with the Rebbe until 4:15 a.m.

During the farbrengen the Rebbe addressed himself to the Jewish federated philanthropic agencies "responsible for raising and disbursing Jewish communal funds." He called upon them to reconsider and reorder their priorities in light of today's realities, and to allocate substantially more funds for tangible Jewish educational purposes.

The Rebbe also reiterated his appeal for the establishment of loan funds in areas where they do not yet exist.

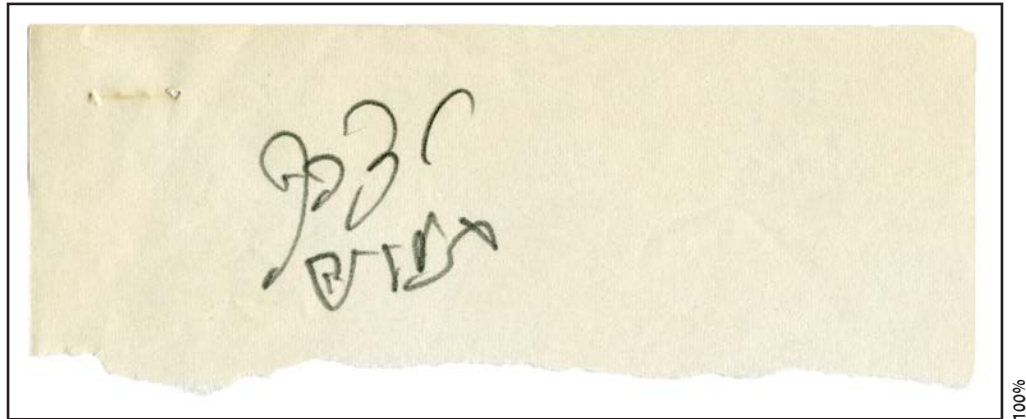
"Loan funds which will extend financial assistance to those in need of such material aid, and lending libraries with books of Jewish content which will offer spiritual assistance through the books they will make available," the Rebbe said.

of maintaining all his other activities

The certainty of the possibility endangering

much more

and "Loan funds - libraries"

על הגליון צירף כ"ק אדמו"ר פתק:
לצרף תמונה

לקמן כמה מהתיקונים וההוספות בפיענוח באנגלית:

Every Jewish child

19297

Seemingly insurmountable obstacles set up by the ~~Soviets~~ **regime**.

"He knew that ~~Soviet~~ **secret** agents were in the crowd

The primacy of Jewish education, and the responsibility he felt to generate hope and inspiration among his brethren not to submit to the ~~Soviet~~ pressures, transcended ~~his physical well-being~~. **the possibility the certainty of endangering all his other activities**

Each and every one of our children

Reorder their priorities in light of today's realities, and to allocate substantially **much more** funds for tangible Jewish educational purposes.

Establishment of loan funds **and "loan books" – libraries**

ד.

התייסדות "קרן לוי יצחק"

ל.ג.ס. ע"ד התוועדות כ"ף מנחם-אב ה'תשכ"ד, יום היארצייט-הילולא העשרים של כ"ק הרה"ג והרה"ח המקובל וכו' ר' לוי יצחק, אביו של כ"ק אדמו"ר, בו הכריז ע"ד הקמת "קרן לוי יצחק" לסיוע למלמדים ובתי ספר. לפנינו הגליון בשתי הגהות. הבא לקמן הוא פיענוח ההגהות:

הגהה ראשונה, עמוד ראשון:

על מה שכתב שישנם מקרים שמלמדים של לימודי קודש מקבלים משכורת באיחור, וזה יכול ליתן משמעות מוטעית שהם בעלי חשיבות משנית לגבי המלמדים של לימודי חול, מחק משפט זה וכתב:

נוסף על הנ"ל אבל עיקר הוא – עי"ז הרי התלמידים וגם הוריהם וסו"ס חלק גדול מהקהל מעריכים that Jewish studies are of lesser importance.

לאחרי זה הוסיף: ועד שאפילו כמה מהישיבות מפרסמים וכו' הת' המצליחים בחול ומתגאים ①

① שהישיבה זכתה לת' כאלה ואין מתפארים כלל וכלל בהישגים שישנם בנוגע ללימודי קודש.

ועוד תופעה, ובחלקה כתוצאה מהאמור, שבי"ס ששם לומדים רק לימודי חול יש להם מנדבים רבים ובסכומים הכי גדולים. בי"ס ששם לומדים גם לימודי קודש – פחות מהנ"ל, אבל בזה ג"כ יותר נותנים לחלק החול שבהם מאשר להקודש

הדגיש מה שכתוב at least [שהם יהיו לפחות בשווה עם מלמדי לימודי חול].

אחר המלים loan fund סימן כ"ק עיגול וחץ ומחק מה שכתב בתוכו.

במה שכתב שהקרן גם תלווה סכומים להגדיל ולהרחיב המתקנים הוסיף של לימודי קודש, ומחק מה שהי' כתוב שגם ילווה לבנות בתי ספר חדשים.

על מה שהי' כתוב שהקרן מיועדת לא רק לבתי ספר של חב"ד-ליובאוויטש, הוסיף: הוא בשווה למחלקות דלימודי קודש שבכל בי"ס מבלי חילוק אם [הם של ליובאוויטש] או אחרים. גם הוסיף קרן להלוואה loan.

הגהה ראשונה, עמוד שני:

שינה תיבת [Judaism] teaching לתיבת spreading. והוסיף הוראה להעתיק איזה פרטים מהנדפס במכ"ע היינו להעתיק עוד פרטים ע"ד אביו ממה שכבר נדפס במקומות אחרים.

הגהה שני', עמוד ראשון:

במה שהי' כתוב של"בתי ספר יש הרבה תומכים שמנדבים להצלחתם החילוני", מחק תיבת [חילוני] secular.

הגהה שני', עמוד שלישי:

במה שהי' כתוב שנפטר במאסר, תיקן שנפטר בגלות exile.

2

Years had passed and then ^{UNEXPECTEDLY} suddenly, she received the five thousand dollars in the mail; she felt that the best thing she could do with it would be to give it to the Rebbe's charity fund.

The Rebbe expressed his admiration of this gesture stating that he knew that the person was one of only moderate income and with many young ~~growing~~ children in the family. With these five thousand dollars the Rebbe said he would begin this new loan fund, and in commemoration of his fathers 20th Yartzeit the fund would be called in his name, Keren Levi Yitzchak.

The Rebbe's father Rabbi Levi Yitzchak Schneerson was the Rabbi of Yeketrinislav, Russia. When he refused to stop teaching ^{feeding} Judaism and assisting fellow Jews, he was deported by the communists to a prison in a small town in Central Asia, where he passed away twenty years ago, on the ~~twentieth~~ of Menachem Av.

* * *

REBBE ESTABLISHES FUND FOR TEACHERS AND SCHOOLS
OF JEWISH STUDIES

NEW YORK (LNS) - The Lubavitcher Rebbe, Rabbi Menachem M. Schneerson, world leader of the Lubavitcher movement, announced the establishment of a special loan fund for teachers and schools of Jewish learning.

Speaking at the Lubavitcher center in New York this week commemorating ^{HIS} father's 20th Yartzeit, the Rebbe told of the difficult plight of many teachers of Jewish studies in Yeshivos and other Jewish schools. They are often underpaid, said the Rebbe, and in most cases receive smaller salaries than teachers of secular studies. Often they are paid with a postdated check valid several weeks, and sometimes months, hence.

An important and distressing factor resulting from this, continued the Rebbe, is that it tends to impress upon the minds of the children and parents, and ultimately upon the minds of the community at large, that Jewish studies are of lesser importance than the secular.

Even Yeshivos, in many instances, will publicize and exalt those who excel in their secular studies and will take pride in having produced such able students, but they will not feel at all elated when attaining success in religious studies.

Another phenomena resulting, in part, from these implications, the Rebbe continued, is that secular institutions have many financial supporters, some of which contribute huge sums towards their secular advancement, whereas Jewish religious institutions have fewer supporters, and even in these cases, more assistance is

rendered to the secular departments.

The Rebbe called for an increase in salaries for teachers of Jewish studies so that they at least equal that paid for secular teaching.

The Rebbe announced that he was establishing a loan fund where teachers receiving postdated checks would be able to redeem them immediately.

As an incentive for Jewish schools to expand their religious studies facilities the Rebbe said that ^{the} new fund would offer loans to such schools for such expansion.

The Rebbe noted that these loans would be administered on an equal basis for the benefit of Jewish studies departments of all Jewish schools, and would not be restricted to Lubavitcher or other institutions.

The Rebbe told of a five thousand dollar grant he received from a woman who asked to remain anonymous. She said that she had at one time taught in a Jewish school and a total of five thousand dollars accumulated in back pay.

Years passed and then, quite unexpectedly, she received a check for the five thousand dollars in the mail. She felt that the best thing to do would be to give it the Rebbe's charity fund.

The Rebbe expressed his admiration for this gesture stating that he knew that the person was one of only moderate income, and that there were several young children in the family. These five thousand dollars, the Rebbe said, he would earmark towards the new fund. In honor of his father's 20th Yartzeit the fund would be called Keren Levi Yitzchak.

The Rebbe's father Rabbi Levi Yitzchak Schneerson gained renown at an early age as an outstanding Talmudic and Kabbalistic scholar.

3

He was the Rabbi of Yekatrinsk, Russia, and was active ^{LEADER} in Jewish communal affairs. He was instrumental in the defense and the ultimate exoneration of the historic Beilys blood libel case.

Because of his activities in spreading Judaism he was deported by the communists to a prison in Alma Ata, in the province of Kazakstan, in central Asia. This brought his ill health and while in ^{exile} prison he passed away on the 20th of Av, twenty years ago. He left many Kabbalistic and Halachik manuscripts.

The Rebbe's mother who valiantly stood at her husband's side even during his prison confinement, now resides in New York.

* * *

עמוד שלישי של הגהה שני.

פרק ב

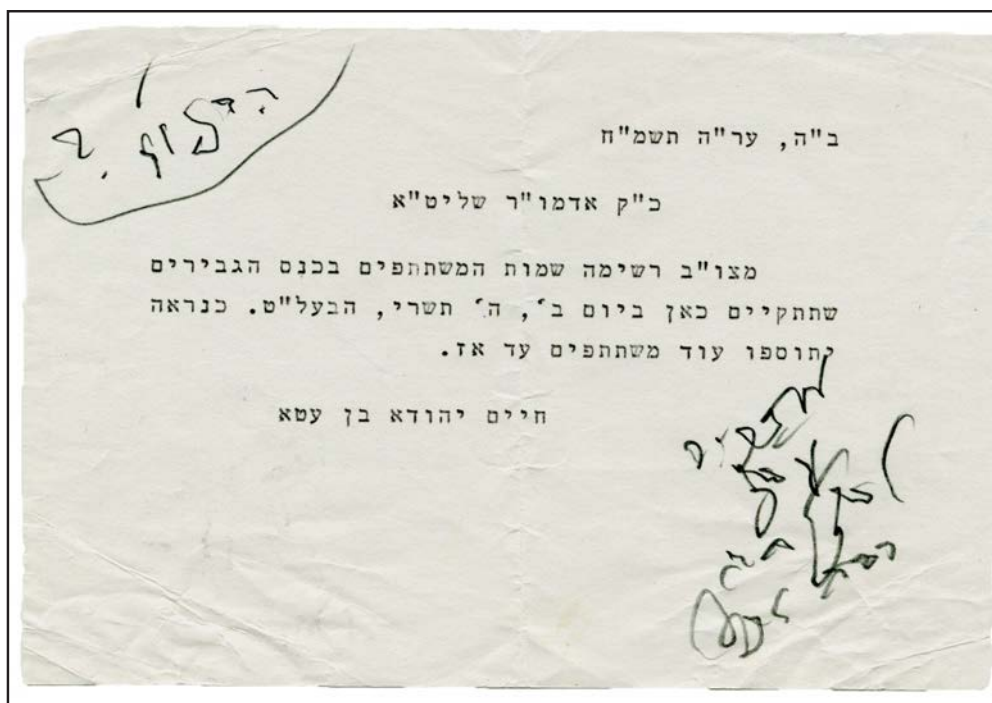
קרן הפיתוח שע"י מחנה ישראל

באמצע שנות ה"מ"ם" הציע המזכיר הר' חיים יהודה שי' קרינסקי, יחד עם כמה שלוחים, לכ"ק אדמו"ר, ליסד קרן מיוחדת שתהי' מקור כלכלי לפעולות חב"ד ליובאוויטש והשלוחים ברחבי תבל. כ"ק אדמו"ר ענה בחיוב להצעה ואף נתן לקרן את שמה: "קרן הפיתוח שע"י מחנה ישראל".

כ"ק אדמו"ר נתן חשיבות גדולה לקרן זו, ופעמיים בשנה – בין כסה לעשור ובימים הסמוכים ל"א ניסן, השתתף כ"ק אדמו"ר בעצמו ואף דיבר שיחה להבעה"ב שבאו להשתתף בפגישה של חברי הקרן, ואף זכו ליחידות פרטית עם כ"ק אדמו"ר. סדר זה נמשך עד לשנת תשנ"ב.

לפנינו לקט כמה מענות, הוראות והגהות בקשר לקרן הנ"ל*.

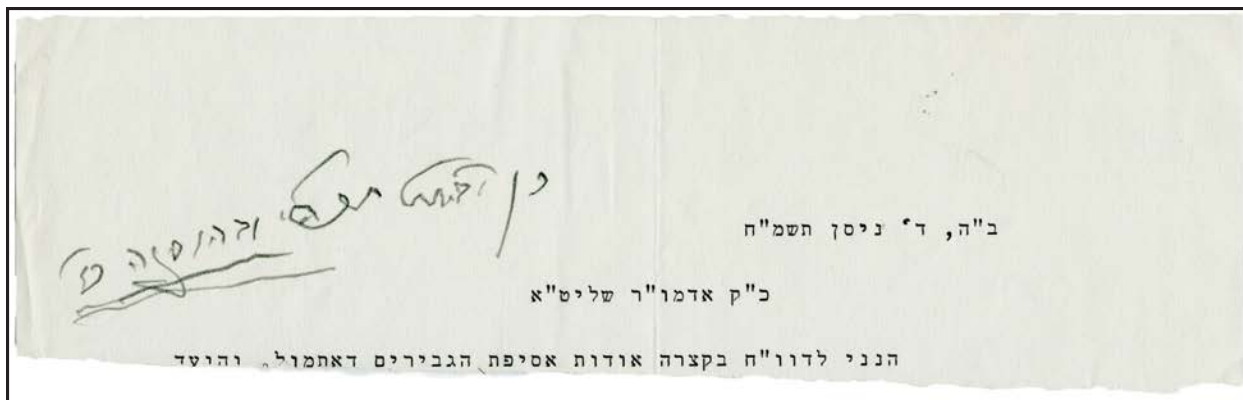
הצלחה רבה וכו'

על דו"ח של הרחי"ק שי' מערב ראש השנה תשמ"ח, על המשתתפים המגיעים לאסיפה ביום ב' ה' תשרי תשמ"ח, כתב כ"ק אדמו"ר:

אזכיר עה"צ להצלחה רבה וכו'

הבפו"מ? [הבפועל ממש]

(* יותר על התייסדות הקרן, ראה תשורה מס' 4 (קרינסקי-רביסקי, ו' תמוז תשס"ט) פרק ב.

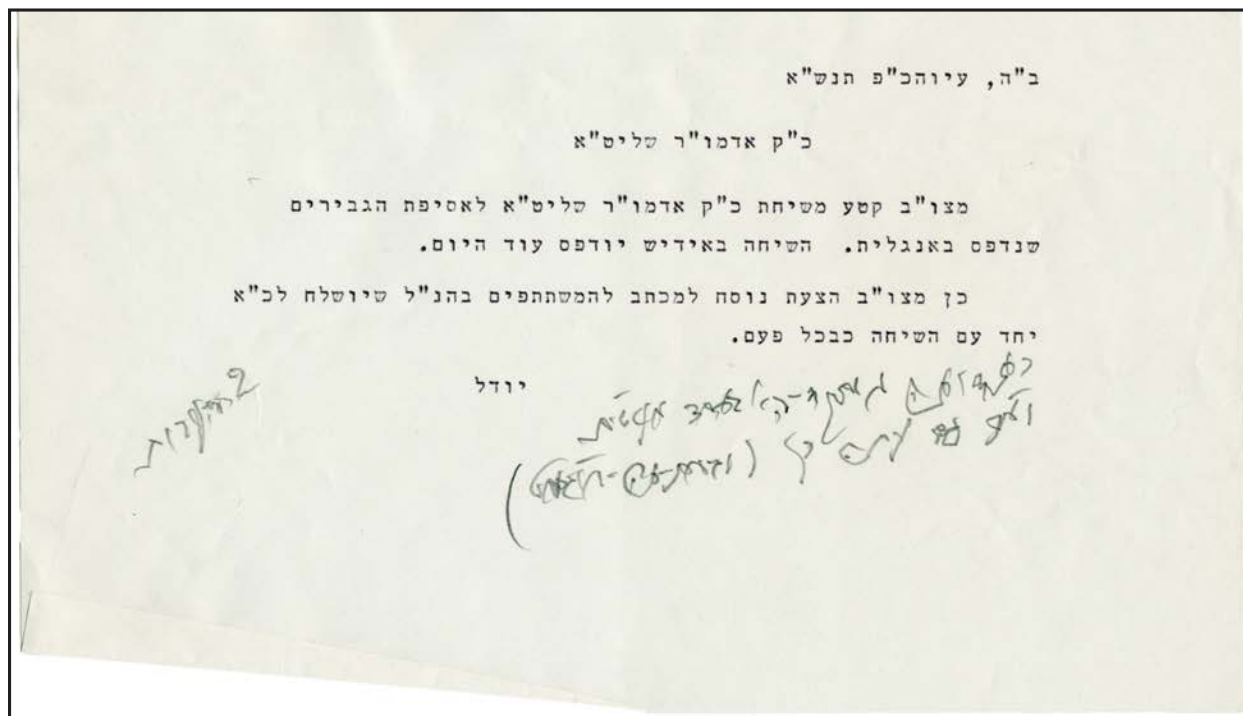
75%

ב.

יבשר טוב ובהוספה כו'

על דו"ח של הרחי"ק שי' מד' ניסן תשמ"ח, על האסיפה ביום ג' ניסן תשמ"ח, כתב כ"ק אדמו"ר:

כן יבש"ט תכה"י [יבשר טוב תמיד כל הימים] ובהוספה כו'

74%

ג.

חתימה וגמר חתימה טובה

בעיוהכ"פ ה'תנש"א, הכניס הרחי"ק שי' קטע של שיחת כ"ק אדמו"ר מהשיחה להגבירים של ז' תשרי באנגלית ויחד עם זה גם מכתב לשלוח להמשתתפים, ועל זה כתב כ"ק אדמו"ר:

[ע"ד תאריך המכתב שנשאר פנוי עבור כ"ק למלאותו כתב:] **כמדומה אשתקד – הי' באחד מעשי"ת וא"כ גם עתה כן (ובחתימה – חוגמח"ט)**

2 הערות [היינו שצירף ב' הגהות על המכתב באנגלית].

By the Grace of G-d
 th of Tishrei, 5751
 Brooklyn, New York

Greeting and Blessing:

I was gratified to see you at the recent meeting of the Machne Israel Development Fund, which took place between Rosh Hashana and Yom Kippur.

A unique characteristic of this new year is the fact that the two days of Rosh Hashana (Thursday and Friday) were followed immediately by Shabbos. This provided us with three uninterrupted days of heightened spiritual experience, from the awe inspiring days of Rosh Hashana through the G-dly holiness of Shabbos.

It is a principle of Jewish law that "What is repeated three times acquires the force of chazakah (permanence and strength)." This chazakah state of holiness exerts a very strong influence on the entire year. Thus, all one's activities, in each and all days of the year, should be ~~pervaded~~ ^{influenced} with the sublime holiness of the first three days of the year. Indeed, like the head controls and directs the

76%

3 2 1
 בקטע השלישי שינה סדר המילים ע"י מספרים: permanence and strength
 שינה תיבת pervaded לתיבת influenced.

2

entire human organism so does Rosh Hashana (lit. the "head" of the year) ^{influence} permeate and animate every day of the entire year.

May the Almighty grant that the strength and holiness indigenous to our New Year have the desired effect on each and every one throughout the entire year.

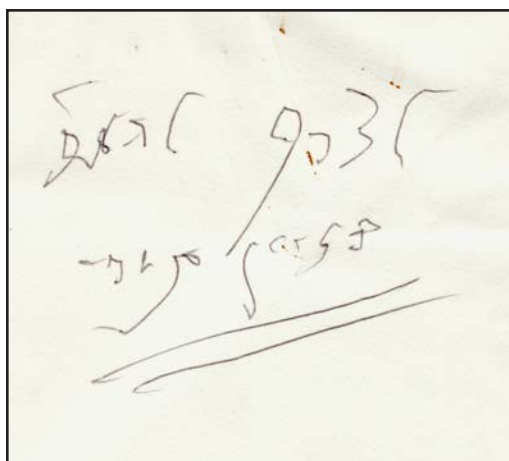
With prayerful wishes for a joyous Yom Tov, and a sweet and blessed year, and

With esteem and blessing

P. S. I take this opportunity to enclose an excerpt from my remarks addressed to the participating members.

76%

שינה תיבת permeate לתיבת influence.
והוסיף על מה שכתוב המשתתפים: שליט"א.

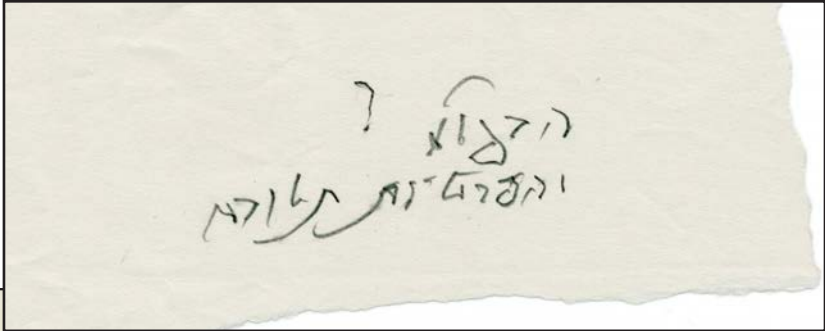

Handwritten Hebrew text, possibly a signature or note, enclosed in a box.

84%

על פתק נפרד שצירף כ"ק, כתב:

לצורך להמכ' דזיין תשרי

ב"ה, ל' תשרי עש"ק נח תנש"א

כ"ק אדמו"ר שליט"א

בנוגע להבפועל ממש והפרטים בקשר להדעוועלאפענט פאנד דמחנה ישראל, מצו"ב ארבע רשימות.

רשימה א' כוללת שמות כל חברי הקרן שהשתתפו בהמסיבות וכו' מהתחלתו עד עתה. מספר המשתתפים לערך 362. ההבטחות יותר מ [redacted] דולר, ונגבה כבר יותר מ [redacted] דולר. וכרשום בסיום הרשימה.

רשימה ב' כוללת שמות חברי הקרן שהשתתפו בהמסיבה האחרונה דו' תשרי תנש"א. ובסיום הרשימה רשומה חשבון הכספים, הבטחות ומה שנגבה כבר מהמשתתפים בהנ"ל.

רשימה ג' כוללת שמות המשתתפים החדשים שבאו בז' תשרי בפעם הראשון. וכרשום בסיומה 39 משתתפים חדשים, הבטיחו \$ [redacted], ונדבו כבר בפועל לערך \$ [redacted].

רשימה ד' כוללת [redacted] אלו שבאו בז' תשרי שתרמו בפועל, וכמה תרמו. וכרשום בסופה נכנס לפועל עד היום מז' תשרי \$ [redacted].

ובכל איזה ימים מגיע עוד תרומות נוספות להקרן הנ"ל כתוצאה מהמסיבה הנ"ל.

יודל

77%

77%

ד.

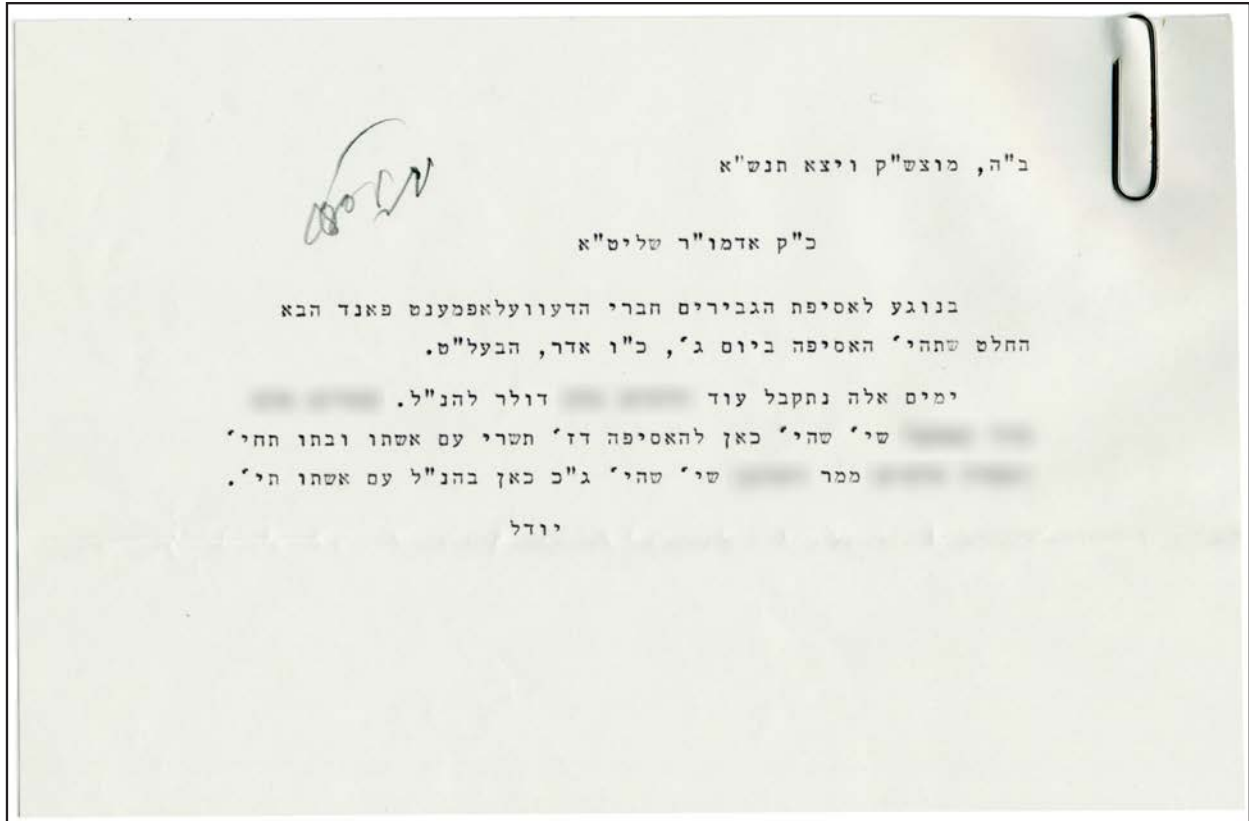
הפרטיות תשובה

בדו"ח שכתבו ועד הקרן לפני היחידות של ז' תשרי, כתב כ"ק אדמו"ר:

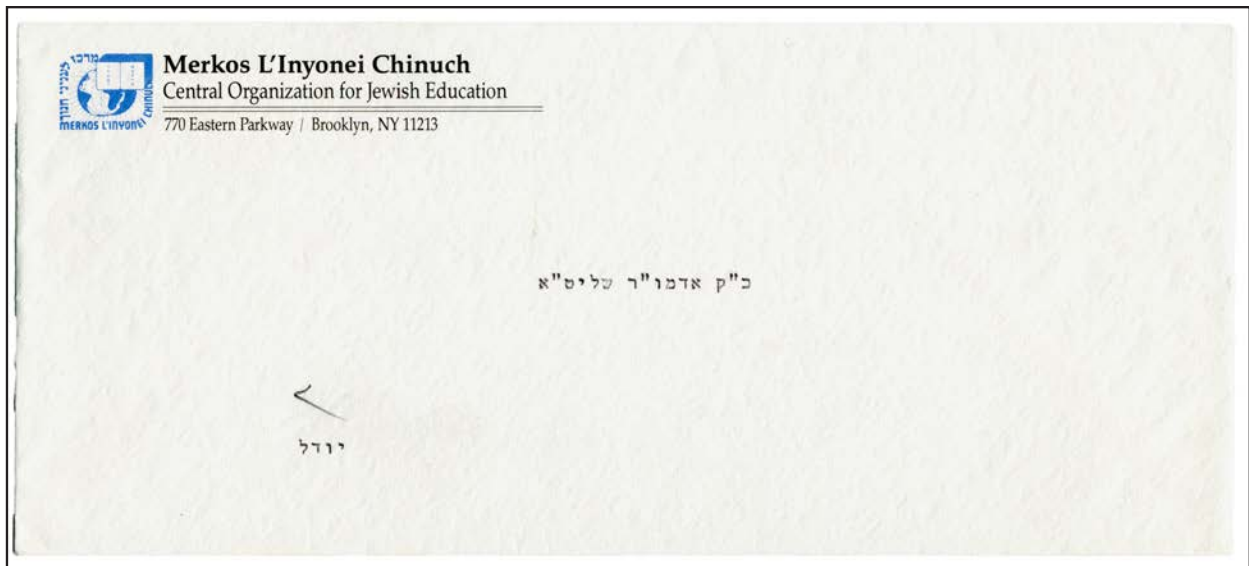
הבפומ"מ?

והפרטיות תשובה

ובהמשך לזה, כתב הרחי"ק שי' ביום ל' תשרי הדו"ח "בנוגע להבפועל ממש והפרטים..." ובו דיווח על המשתתפים והסכומים וכו'.

74%

66%

ה.

על הודעת הרה"ק שי' ממוצש"ק ויצא תנש"א ע"ד האסיפה הבאה של הקרן ביום כ"ו אדר ה'תנש"א, כתב כ"ק אדמו"ר:

נתות"ח [נתקבל ותשואות חן]

על המעטפה סימן ✓ ליד שמו.

75%

ו.

על הודעת הרחי"ק שי' מעש"ק תצוה [ח' אדר] ה'תנש"א ע"ד האסיפה הבאה של הקרן ביום כ"ו אדר ה'תנש"א, כתב כ"ק אדמו"ר:

נת' ות"ח [נתקבל ותשואת חן]

והזמ"ג [והזמן גרמא] **וכנ'**

אזכיר עה"צ

ז.

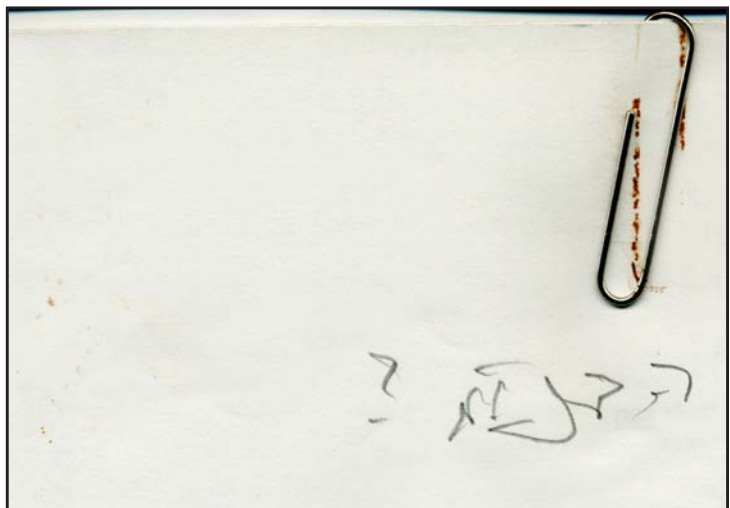
על דו"ח כללי של הועד של הקרן, מיום כ"ב אדר ה'תנש"א, רשם כ"ק אדמו"ר בראש הדף:

מהד"ק [מהדורה קמא]

מאחורי העמוד האחרון כתב:

הבפו"מ? [הבפועל ממש]

94%

Machne Israel Development Fund

788 Eastern Parkway Room 206
Brooklyn, New York 11213
Tel.: (718) 771-6729 Fax: (718) 774-2718

בס"ד

יום ו' עשי"ק ויקח"פ, כ"ב אדר ה'תשנ"א
ה"י תה"י שנת אראנו נפלאות

כ"ק אדמו"ר שליט"א

לקראת היחידות של חברי קרן מחנ"י לפיתוח שתקיים ביום
ג' הבעל"ט,
הננו בזה להגיש דו"ח כללי מהנעשה בקרן, מתחילתו ועד
היום:

הסכום הכולל של כל ההתחייבויות:

הסכום ששולם עד היום:

הסכום שנשאר לתשלום:

הסכום שנכנס מהיחידות הקודמת, ז' תשרי תשנ"א

עד היום:

מספר האנשים החדשים שהתחייבו פלעדז' לאחר היחידות הקודמת,

לקראת היחידות הבעל"ט: 29

נוסף לחנ"ל ישנם 21 אנשים שהביעו רצונם להצטרף לחברי

הקרן, ועדיין לא קיבלו ע"ע הבטחה ודאית.

ס"ה סכום ההתחייבויות החדשות:

לעת-עתה הודיעו 102 משפחות ויחד עם ב"ב מונים 192

נפש כ"י. גם באים 47 שלוחים של הבעה"ב הנ"ל, שיבואו בעזרה"י
ליחידות הבעל"ט.

הבעה"ב באים מעשר מדינות בארה"ב, ועוד 11 מדינות

בעולם, מארבעים וחמש ערים.

כמו"כ מצורף בזה:

(א) רשימת שמות הבעה"ב והשלוחים הבאים.

(ב) מפה מהסדר ב-"770" בשעת היחידות.

חברי הועד

חיים יהודא בן עטא קרינסקי

משה בן הינדא נעכא הערסון

שמחה ירחמיאל בן איידלע צירקינד

חיים הכהן בן אסתר קאפלאנד

שלום דובער בן אסתר גאלדה שם טוב

ישראל בן פייגעל שמוטקין

מזכיר

חיים יהודה בן דבורה גרינברג

7321

Machne Israel Development Fund

788 Eastern Parkway Room 206
 Brooklyn, New York 11213
 Tel.: (718) 771-6729 Fax: (718) 774-2718

נס"ד

יום ג' כ"ו אדר ה'תנש"א
 ה"י תה"י שנת אראנו נפלאות

כ"ק אדמו"ר שליט"א

לקראת היחידות של חברי קרן מחנ"י לפיתוח שת"קיים בעה"י
 היום, הננו בזה להגיש שוב דו"ח כללי מעודכן להיום:
 הסכום הכולל של כל ההתחייבויות:
 הסכום ששולם עד היום:
 הסכום שנשאר לתשלום:
 הסכום שנכנס מהיחידות הקודמת, ז' תשרי תנש"א
 עד היום:
 מספר האנשים החדשים שהתחייבו פלעדז' לאחר היחידות
 הקודמת, לקראת היחידות הבעל"ט:
 40
 נוסף להני"ל ישנם 15 אנשים שהביעו רצונם להצטרף לחברי
 הקרן שמגיעים ליחידות ועדיין לא קיבלו ע"ע הבטחה ודאית.
 ס"ה סכום ההתחייבויות החדשות:
 כמזכ"ר מצורף בזה: רשימת שמות הבעה"ב וחשלו"ח הבאים.

חברי הועד
 חיים יהודא בן עטא קרינסקי
 משה בן הינדא נעכא הערסון
 שמחה ירחמיאל בן איידלע צירקינד
 חיים הכהן בן אסתר קאפלאנד
 שלום דובער בן אסתר גאלדה שם טוב
 ישראל בן פייגעל שמוטקין
 מזכיר
 חיים יהודה בן דבורה גרינברג

76%

על דו"ח כללי מעודכן של הועד של הקרן, מיום כ"ו אדר ה'תנש"א, רשם כ"ק אדמו"ר בראש הדף:

מהד"ב [מהדורה בתרא]

Machne Israel Development Fund

1

Excerpts from an Address
to the Members שי
of the Machne Israel Development Fund

Tuesday, Adar 26, 5751

Beginning One's Day with Thanks to G-d

"I offer thanks to You, living and eternal Almighty King, for You have mercifully restored my soul within me."

With this declaration every Jew begins his day, and proceeds to amplify his gratitude in detail, as expressed in the morning blessings. Afterwards, and this is of fundamental importance, one joins in ~~unity with humanity (?)~~ and in brotherly love with all ~~one's~~ fellow Jews.

Thus, whenever Jews meet, they traditionally greet each other with *Shalom Aleichem*. Significantly, that greeting begins with *Shalom*, peace, because peace must be the first phase of any process.

The key to a person's success is inner peace. When a person is not disturbed by internal discord, and his disposition is characterized instead by harmonious calm, he is able to handle his life tasks with strength and success. And when one begins one's day in a harmonious frame of mind, it remains with him throughout the day.

This is reflected in a Jew's first act every day, as mentioned above, the recitation of *Modeh Ani*, the declaration with which every Jew – man, woman, and child – thanks G-d for returning his/her soul. In that declaration, we acknowledge that "You have mercifully restored my soul" – and G-d's mercies are great and abundant.

ח.

הגהות על השיחה באנגלית למשתתפים באסיפה כ"ו אדר ה'תנש"א. בראש העמוד הוסיף: בס"ד

מחק תיבות ~~One joins in unity with humanity (?) and in brotherly love with all one's fellow~~ Jews.

Machne Israel Development Fund

2

Growth Beyond Anticipation

In His great mercy, G-d gives a person abundant blessings, indeed, endowing him with potentials, even those which he may not, at present, appreciate the necessity for. ^{מבחי עולד} This is evident also in the business world. There are times when a person appears to have everything he needs, and yet he sees that G-d grants him the potential for greater expansion and success.

Although at times a person may not recognize this within his present time and place, a Jew is never bound by the limits of his immediate circumstances. For the essence of his being is his soul, which is "a part of G-d from above," transcending all limitations. A Jew is also above the limitations of time, i.e., the past and the present do not restrict his possibilities for the future. And that unlimited potential is enhanced when a person, instead of remaining content with an inert state of spiritual health, allows his inner Divine nature, which is constantly striving to ascend, to actively guide his daily conduct. This is particularly true in the month of Adar, a month which our Sages associate with strong health, materially and spiritually.²

Sharing Happily

In particular, the above concepts are relevant to people of means, for G-d has endowed them with ample blessings. In this context, we can understand the statement of our Sages,³ "Rebbe (Rabbi Yehudah HaNasi) would honor the wealthy." Why did Rebbe accord them special recognition? Being of independent

1. *Iyov* 31:2; *Tanya*, Chapter 2.
 2. *Tanait* 29b.
 3. *Eruvin* 86a.

Machne Israel Development Fund

3

means,⁴ he did not need to curry their favor. In his eyes, furthermore, a person's financial status obviously did not influence him, for his concern was the Torah and its *mitzvos*. Indeed, it was he who compiled the *Mishnah* as a legacy for all generations.

Nevertheless, he would "honor the wealthy," because G-d had granted them unique potentials to contribute to the world at large, to help people around them. And furthermore, to do so eagerly, and in a joyous spirit. This element is also significant for when help and *tzedakah* are given happily, the person who receives them is comfortable about accepting them, and this allows him to use them in a more productive manner.

Giving happily and with an open hand will never cause a person any loss, G-d forbid. On the contrary, using the prosperity one has been granted to help others will cause it to be enhanced and amplified. Thus, our Sages taught,⁵ "Tithe (תר) so that you will become wealthy (בעבילי שתעשר)." ^(בעבילי שתעשר)

Helping our Fellow Men

Tzedakah reflects the inner bond shared by all Jews. That bond should also be expressed in the manner the *tzedakah* is given. We should give as individuals, as families, as members of our community, and as members of the Jewish people as a whole. Similarly, our gifts should be directed to helping Jews as individuals, to helping communities, and to helping the entire Jewish people.

In particular, in the light of recent events, our gifts should be directed – as is indeed being done in a generous manner – to helping our brothers and sisters from the Soviet Union settle in other lands, such as America and Australia, and

4. *Avodah Zarah* 11a.
 5. *Tanait* 9a, on *Devarim* 14:22.

4 *Machne Israel Development Fund*

particularly in the Holy Land, enabling them to live with peace of mind, and to fulfill their obligations by studying the Torah and observing its *mitzvot*. Ultimately, the assistance given them will allow them to progress until they reach the point at which they themselves will be able to give charity, and generously. Inasmuch as the month of Nisan is approaching, our *tzedakah* should be directed in part to providing our fellow Jews with the means needed to celebrate the upcoming Pesach holiday in a manner that befits "the season of our freedom."

Generosity in All Directions

The above concepts relate to the day on which this gathering is being held – a Tuesday, the third day of the week, the day on which the narrative of creation twice uses the expression, "And G-d saw it was good."⁶ Our Sages⁷ associate this repetition with a twofold good. This repetition implies good for the individual concerned and good for all created beings, i.e., our good must be shared with others – with other Jews and with other people. In addition, the term "created beings" implies that one share this good with his total environment, with the animal, vegetable and mineral kingdoms, for the entire world was created by G-d.

The above concepts are also reflected in this week's Torah reading, *Parashat Vayikra*, which begins with the verse, "And G-d called to Moshe."⁸ G-d's call is directed, not only to Moshe, but to every Jew, because there is a spark of Moshe within each of us.⁹ G-d calls to that spark, encouraging each of us to devote even more effort and intensity to Torah study and enhance our observance of the *mitzvot*

6. *Bereishit* 1:10, 1:12.

7. See *Likavel Sicho*, Vol. XX, p. 181, footnote 16.

8. *Vayikra* 1:1.

9. *Tanya*, Chapters 42, 44.

5 *Machne Israel Development Fund*

– in particular, to give more *tzedakah*, adding to the sums which we have already resolved to give.

Gratitude for G-d's Blessings

The practical expression of gratitude for the blessings we have been granted may be derived from the Torah reading associated with the present day,¹⁰ which concerns the meal offerings brought in the *Beit HaMikdash*. These offerings were not brought – as were certain other sacrifices – for the sake of atonement, but rather as an expression of thanks for all the good which G-d had granted. As this passage relates,¹¹ G-d has established an eternal covenant with the Jewish people at large, and with every Jew in particular. Accordingly, a Jew should train himself to become aware of the effects of this covenant – the blessings which he, his family, and his business ventures receive – and bring a thanksgiving offering to G-d, by sharing his bounty with others.

Thanking Him for the good He has granted us now, within the limits of exile, brings us ever closer to the greater and immeasurable good that will come in the era of Redemption. Then we will proceed "on the clouds of heaven,"¹² and we will be able to continue our coming together in *Eretz Yisrael*, in Jerusalem, and in the *Beit HaMikdash*.

■

10. There are seven sections in each weekly Torah reading. It is a common custom to study every day the passage which corresponds to the particular day of the week.

11. *Vayikra* 21:3, see *Rambam's* commentary.

12. Cf. *David* 7:13.

ב"ה

Address

by the Lubavitcher Rebbe
Rabbi Menachem M. Schneerson, שליט"א

to the Members שי
of the Machne Israel Development Fund

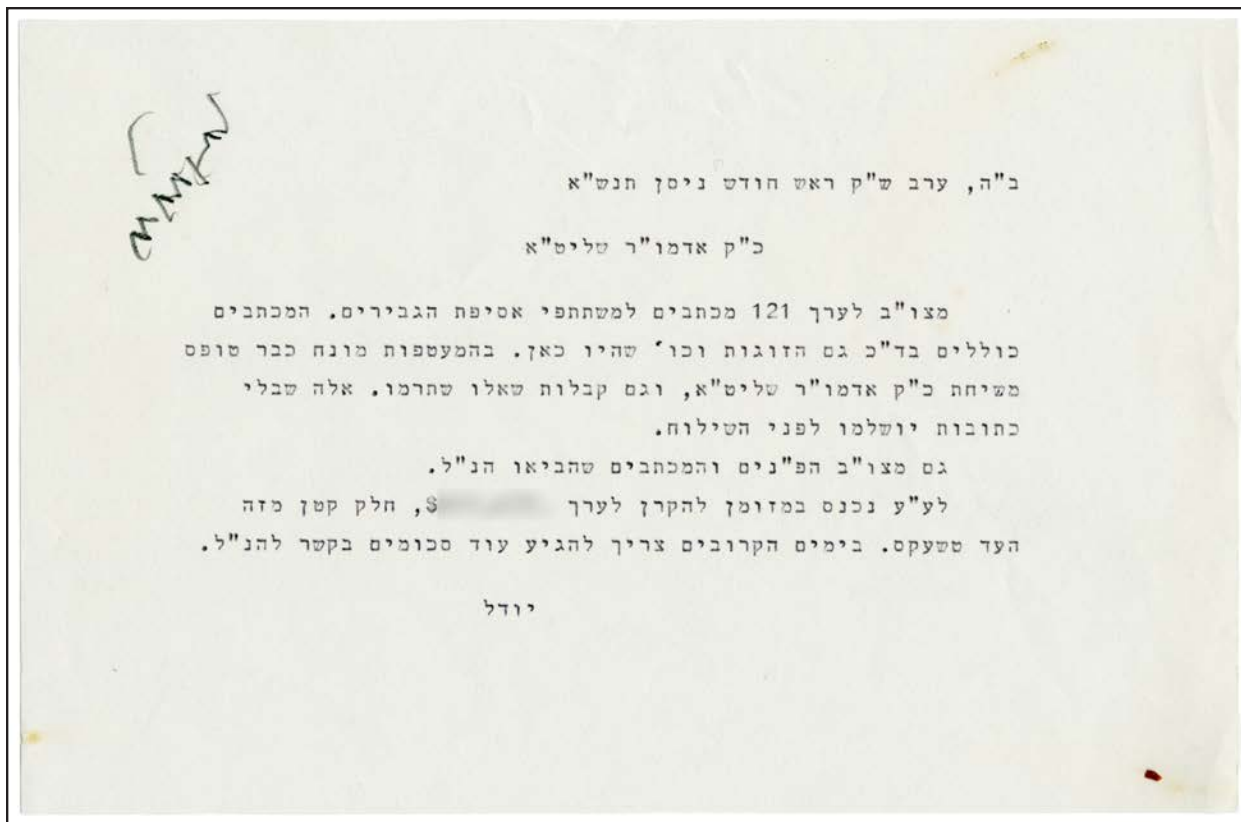
Tuesday, Adar 26, 5751

Published by
KEHOT PUBLICATION SOCIETY
770 Eastern Parkway
Brooklyn, New York 11213

76%

דף השער של השיחה הנ"ל.

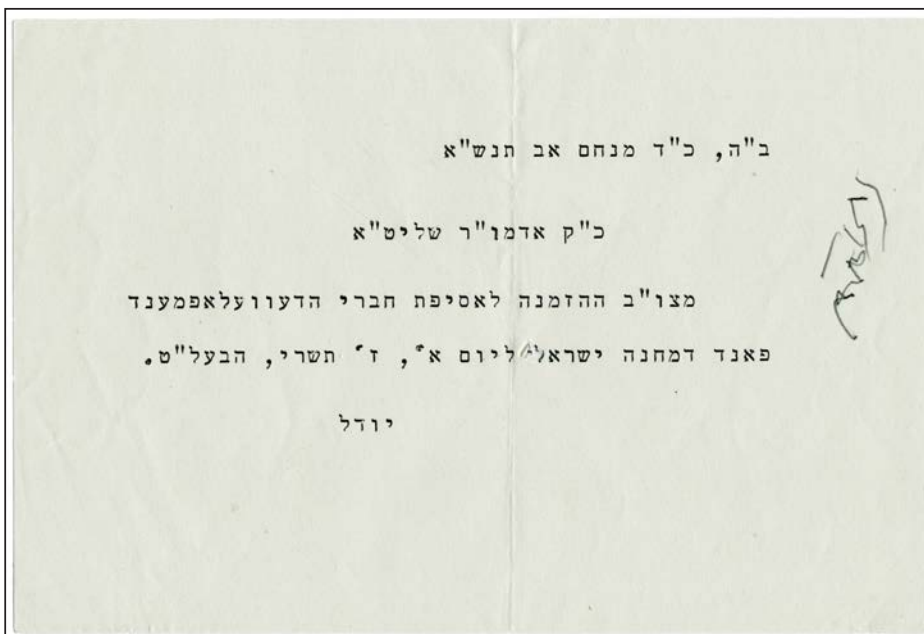

74%

ט.

לאחר האסיפה בעש"ק ר"ח ניסן ה'תנש"א הכניס הרחי"ק שי' המכתב ששולחים להמשתתפים, יחד עם השיחה דלעיל. וכתב כ"ק אדמו"ר:

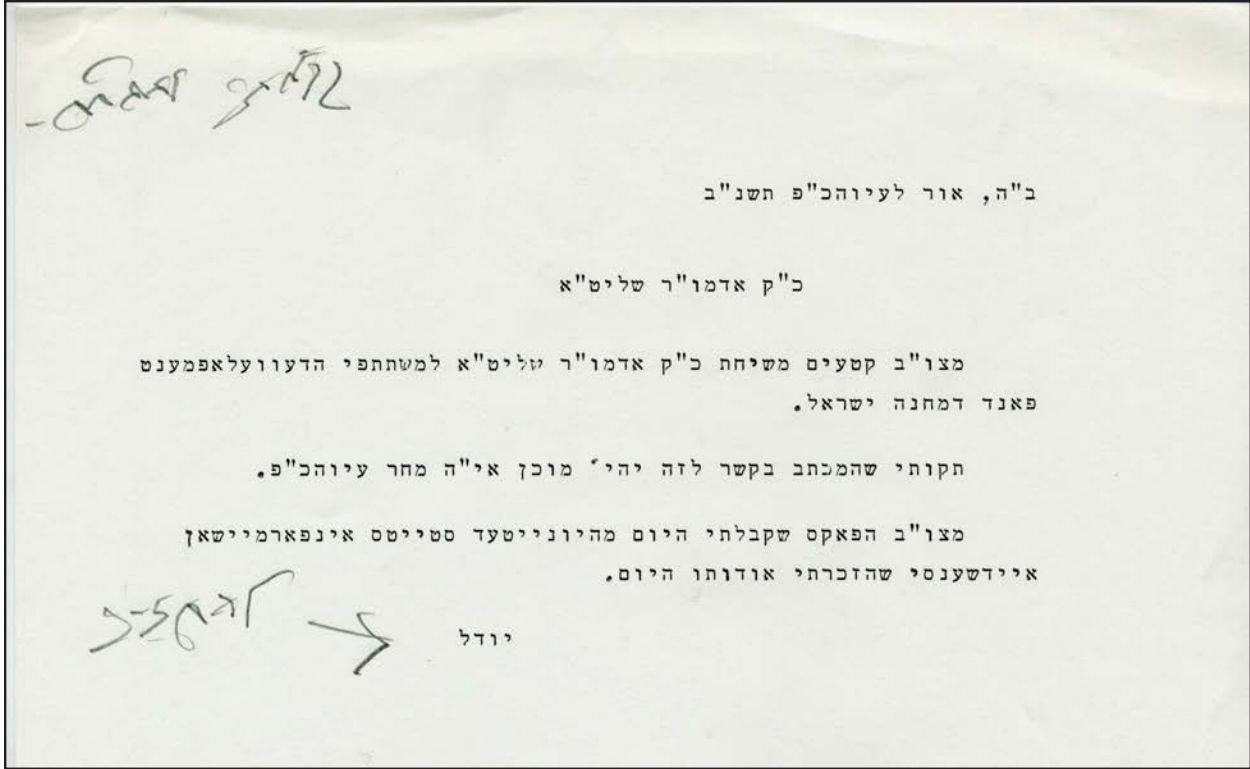
נתותח"ח [נתקבל ותשוואות חן תשוואות חן]

79%

י.
על נוסח ההזמנה לאסיפה של ד' תשרי ה'תשנ"ב, כתב כ"ק אדמו"ר:

נתותח"ח [נתקבל ותשוואות חן]

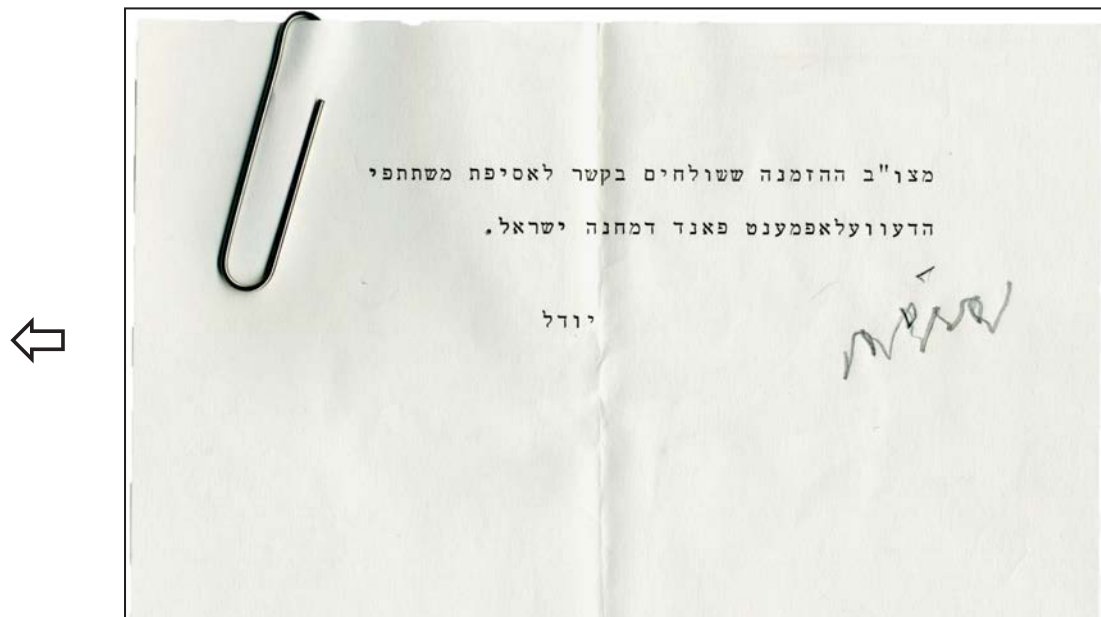
76%

יא.

על מכתב מודעה של הרחי"ק ע"ד האסיפה ביום ז' תשרי ה'תשנ"ב, בו כתב גם על דבר פאקס שקיבל מהUnited States Information Agency שדיבר אודותו מקודם עם כ"ק, כתב כ"ק אדמו"ר:

קראתי ות"ח ת"ח. [ותשוואות חן חן]

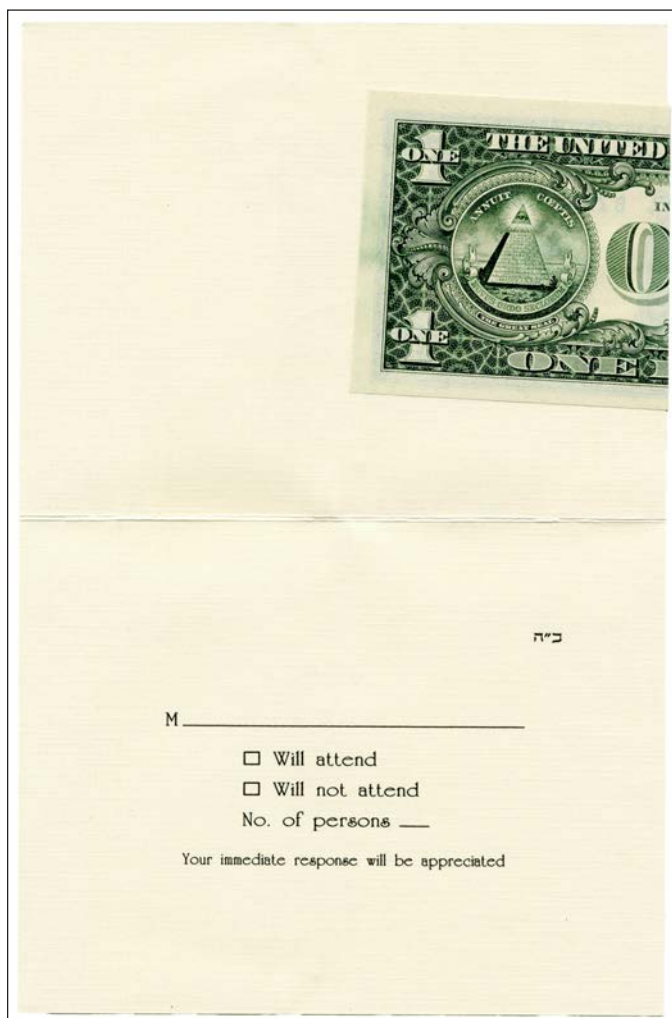
להחזיר [וסימן חץ לשמו יודל]

77%

64%

60%

י.ב.

על טופס הזמנה (בצירוף דולר של כ"ק אדמו"ר) לאחת האסיפות שהכניס הרחי"ק שי', כתב כ"ק אדמו"ר:

נתות"ח [נתקבל ותשואות חן]

פרק ג

קטעים מז'קטים מיומנו של סבא רבה של הכלה הרה"ח חיים יהודה שי' קרינסקי מחודשי שבט-אלול ה'תש"מ

(תקופת לידת אבי הכלה הרלוי"צ שי' הכהן פרידמאן עם תאומתו מרת חנה תחי' פישר)

יום ג', ד' שבט, ה'תש"מ

בשעה 11:00 בבוקר הודיע יוסף ברוך שי' [סבא של הכלה] ששיינא [סבתא של הכלה] תחי' נכנסה מוקדם בבוקר להבית רופאים ללדת. בשעה 1:30 הי' שאלה ע"ד עשיית צילום x-ray, וכ"ק הסכים. נודע שיש לה תאומים... בשעה 7:40 בערב [ה' שבט] ילדה בן ובת והכל כשורה. הודעתי מיד לכ"ק. בשעה 8:30 בקרתי עם דבורה תחי' וראינו את התאומים, ת"ל יפים מאוד. הודענו במשפחה וכו'. טלפנתי להרבנית שתליט"א.

(כ"ק התבטא "צוויי מיט אַ מאָל!" והכה באצבע צרידה באמרו הנ"ל).

יום ה', וא"ו שבט

... בקריאת התורה עלה יוסף ברוך שי' לכהן ועשו "מי שברך" להולדת הבן ועוד "מי שברך" להולדת הבת וקראו שמה בישראל חנה תי' לאורך ימים ושנים טובות.

יום ו' וא"ו עש"ק, ז' שבט

היום חזרה שיינא תחי' והילדים הביתה בשעה טובה ומוצלחת. ספרתי מכל זה לכ"ק.

יום ב', יו"ד שבט

[בבוקר] כ"ק אמר שלא יסע הביתה עד אחר ההתועדות, ואמר "ממילא ביסטו פריי".

כ"ק הורה להרחמ"א שי' חדקוב שיקבל פני האורחים ושיחתמו בבוך וכו'. המסיבה¹ בדזשואיש סענטער הי' ברוב פאר והדר. השתתפו [סטוארט] אייזענשטאט, [הזמר טיאדור] ביקעל, [אלי] וויזעל, מאן אברון וכו' וכו'. אח"כ באו להתועדות שהי' מלא על כל גדותיו.

בין המגיעים להתועדות כ"ק אדמו"ר שליט"א — הר' יוסף דוב שי' סאלאווייטשיק. ישב במקום של כבוד ושהה משעה 9:30 עד 12:20 — אחר הפלפול.

היו שם מטלביזיה CBS.

הכל הי' הפלא ופלא.

1) הכוונה למסיבה היוקרתית שהתקיימה כהכנה להתועדות הגדולה של כ"ק אדמו"ר לציון שנת השלשים לנשיאותו.

יום ג', י"א שבט

כ"ק לא נסע הביתה אחה"צ.

יחידות עד שעה 2:30 לערך, נכנסו כ-135 לערך.

הראו בטלבוזית CBS NEWS כחמש דקות מהתועדות דיו"ד שבט.

בלילה התקיימה הוואך נאכט [לבריתו של אבי הכלה].

יום ד', י"ב שבט

הברי"מ נקרא לשעה 8:30 אבל לפועל היה קצת אחר 9:00. בסנדקאות כובד חמי [הרה"ת ר' זאב קזיניץ] שי', המוהל הרב שיין, קוואטער [גיסי ואחותי הרב] משה ורבקה העכט, עמידה לברכות – אני, [גיסי הרב] צבי שוסטערמאן – ברכות וקריאת השם. הסעודה שהה עד שעה 10:30 לערך בביהכנ"ס שערי חיים. יוסף ברוך שי' חזר המאמר דא"ח הכל בסדר.

כ"ק לא נסע הביתה אחה"צ.

יחידות עד שעה 2:00.

כשניגש אל הקאר בירך כ"ק "מזל טוב פאָרן ברית". שאל השם ועניתי לוי יצחק והזכרתי גם שם הילדה חנה. שאל אם כבר הבעליבאָסטע בבית? ועניתי שישארו אצלינו כמה שבועות.

יום א', ט"ז שבט

אחה"צ נסע כ"ק הביתה.

יחידות עד 12:30, נכנסו לערך 85.

סמוך להבית שאל כ"ק בשלום רך הנמול, ועניתי שהיום ביקר המוהל והכל כשורה.

יום ג', י"ח שבט

הודעתי שמחר בוקר בשעה 11:30 יראו בטלוויזיא הפראָגראַם נידון ליובאוויטש עם משה העכט וזלמן פוזנר [...] ושאל מי רואה את זה ביום, ומדוע אין עושים זה בלילה.

יום ד', י"ט שבט

נכנסתי עם הלל דוד שי'. כ"ק הורה לטלפן הביתה ועניתי שעשיתי זה כבר [...] הראנו מה שהי' ב־CBS ואח"כ מהסרט ליפשיץ.

1:15 יצאנו והביע כ"ק דעתו חיובית – ויישר כח גדול וכו'. אח"כ דיבר עם [הלל] דוד שי'. שאלו אם רקד – הן או לא – וההמשך שבטח יתעסק בזה גם להבא. בטח יקח הרגעים לרקוד ג"כ מיט אָן אמת.

יום א', ל' שבט, אדר"ח אדר

לפני מנחה נכנסו ששה התלמידים הנוסעים למלבורן לגעה"ת לקבל ברכות כ"ק. אח"כ הודיע כ"ק שאחר מנחה יהי' התועדות קצרה.

ההתועדות 3:35 ל5:10 ואח"כ חילק ג' דולרים לכ"א אנשים נשים וטף. ניגשנו, יוסף ברוך שי' ואני, עם התאומים שיחיו. ארך עד לשעה 8:00, אח"כ ערבית ונסע הביתה.

יום עש"ק, י"ב אדר

נפגשתי עם הטשאפלינס.

טלפנתי לפרופסר יהושע (Joshua) לדברג, נשיא Rockefeller University, והסכמנו להיפגש בשעה 3:00. בלינו עד שעה 3:45

הודעתי מזה לכ"ק והי' מעונין מאוד בזה.

יום א', י"ד אדר, פורים

יצא מהבית בשעה 9:45, שחרית 10:00, מגילה 10:40, מנחה בשעה 3:15.

נסע הביתה 3:40 והורה לחזור בכחצי שעה. יצא מהבית בשעה 4:30.

על הדרך עוררתי ע"ד לדברג שהכנסתי חומר וששלחתי לו משלוח מנות וכו'.

ערבית 6:45.

התועדות 2:30-9:30. סודר ווידיאו.

בסעודת פורים אצלינו הגיעו [דודי] אהרן וגיטל [קזיניץ], ושושנה מרגנטאו.

יום ב', ט"ו אדר, שושן פורים

בבוקר יצא מן הבית רגעים לפני שעה 10:00.

נסיעה לציון 3:00-6:35.

עה"ד לבית שאל כ"ק אם לדברג הגיע להתועדות, ועניתי שלא כי אמר שיהא קשה לו, אבל רוצה לבקר.

יום ה', י"ח אדר

על הדרך מסר לי כ"ק אד"ש שטר של עשרה דולר והורה למסור את זה לגיסי [הר' צבי] שוסטרמן שיחליפו במאה דיימס, שיתן מהם אביו של [דר.]. איירא ווייס בכל יום, בבוקר ובערב לתוך קופסא של צדקה — אם על ידי עצמו, או שיעזרוהו, או ליתנם בסמיכות אליו שיראה, ושיניחו את זה במגירה או יביאו את זה בכל פעם. והעיקר שיעודדו אותו וכו'. [הנ"ל החלים אז מאירוע מוחי].

יום א', כ"א אדר

כ"ק הורה שאתקשר עם גיסי שוסטרמן לברר המצב אצל אביו של איירא. בלילה על הדרך מסרתי כל תוכן שיחתי שקיימתי עם גיסי שי'.

יום ב', כ"ב אדר

הגיע מברק מאירא שי' ווייס, ומסרתיו לכ"ק.

יום ג', כ"ג אדר

דברתי בארוכה עם איירא [ואשתו] מיירא שיחיו נידון אביו.
כ"ק שאל אם שמעתי מלדרברג, ועם מי שלחתי המשלוח מנות.

יום ב', כ"ט אדר

כ"ק נסע לציון 45:6-05:3. שכחתי להניח השעון ובאמצע כשנכנסתי ביקשו.
אחר ערבית 20:7 שאל אם יכול לנסוע הביתה — ומיד אח"כ טלפן להרחמא"ח שיהי' התוועדות בשעה 30:9, וכן הי' עד אחר חצות. כ"ק דיבר ותבע שיתחילו במבצעי חגה"פ עם קטנים וקטנות וכו'.

יום ג', ר"ח ניסן

לפני מנחה הודיע כ"ק שיהי' שיחה קצרה אחר מנחה. השיחה בה' חלקים עד 25:4 לערך, ואח"כ חילק דיימס לכל הקטנים ואח"כ לכל הקטנות.
נסע הביתה 30:5, מים שלנו בשעה 10:6.

יום ד', ב' ניסן

נסיעה לציון 50:6-35:3.

כ"ק הורה לאפות עוד חמשים פונט מצה.

יום א', וא"ו ניסן

מסדרים מודעות לתחנות רדיא בענין שייכות ילדים וילדות לחגה"פ וכו'.

יום ה', י' ניסן

בבוקר בבואו אמר לי שישאר כאן עד אחר ההתועדות בלילה.

החגיגה בוואשינגטאן – חתמו מגילה וכו'. [הלל] דוד שי' נסע לשם.
ההתוועדות 20: 1-30: 9. דר. ווייס הגיע באמצע ההתוועדות.
אח"כ נכנס דר. ווייס לזמן ארוך, לערך בשעה.

יום וא"ו עש"ק, י"א ניסן

כ"ק נסע לציון בשעה 2: 30. בהגיענו לשם נתן לי המכתב [הכללי] די"א ניסן, והורה למסור מיד התיקונים שכתב.

נסענו מהציון בשעה 5: 40 והגענו חזרה בשעה 6: 05, זמן הדלה"נ 5: 55.
איירא שי' בא ליא"נ ושהה עד מוצש"ק.

שבת קודש, י"ב ניסן

התוועדות 10: 5-30: 1.

קריאת התורה בספר תורה (קטן) שהגיע מרוסי' בתמיכת מר מייסעל. הי' לי הגבהה.
כ"ק נתן חבילת מצה לאיירא ווייס.

יום ג', כ"ט ניסן

דברתי עם דר. לדרברג וסדרתי פגישה עמו ועם הר"י שי' ברנובר.
נסיעה לציון 20: 7-25: 2.

עה"ד הודעתי ע"ד הפגישה עם לדרברג ושאל כ"ק אם גם אני נוסע [להשתתף בפגישה], ועניתי הן.
ואמר שאמסור לו ד"ש בשמו וכו' ושיהי' מכיר תודה לכל מה שיעשה [וישתדל עבור ברנובר]. ומכיון
ש[מקצועו של ברנובר] אינו מקצועו, יעשה [חוו"ד] רושם חזק יותר.

יום עש"ק, ט"ז אייר

בבוקר בשעה 11: 00 לערך טלפן כ"ק אד"ש אלי הביתה למשך כעשרה מינוט נידון כמה פרטים בנוגע
לאביו של דר. ווייס שי'. טלפנתי מיד להרשל שוסטרמן. ולפנות ערב על הדרך הביתה, 6: 05 לערך,
השבת. גם ע"ד התהלכות דש"ק אמור.

יום ד', כ"ח אייר

נסיעה להציון 9: 05-3: 50, כי מחר יהיה תענית לשעות.

ערבית בשעה 9: 30 אבל יצא הביתה בשעה 10: 40. על הדרך עמד הרב קוק מרחובות וכ"ק עמד
לדבר אתו. ביקש ממנו ברכת כהן וכו'. סמוך לבית מסרתי לכ"ק מכתב ממר סטולמאן בקשר [...]. שי'.

יום ג', ה' סיון ערב חגה"ש

נסיעה לציון 25:7-45:3.

התפלל מנחה עם הציבור.

אמר שלא יסע הביתה.

יום ד', יום א' דחג השבועות

אעפ"י שירד גשם חזק באו גם קטנים וקטנות לביהכנ"ס לשמיעת קרה"ת ועשה"ד כהוראת כ"ק. התאומים לוי"צ וחנה שיחיו הובאו ג"כ בעגלה שלהם לביהכנ"ס.

תהלוכה לשכונות שונות כרגיל בכל שנה ובהרחבה יותר.

יום א', ח' תמוז

הרבנית שתליט"א הזמינה אותי הביתה לראות ולנסות המעלית — יפה מאוד. גם שאלה בשלום כאו"א מהמשפחה ועל דבר החנות של דבורה תחי' וכו'.

מוצאי ש"ק, וא"ו מנחם אב

היום התקיימה התוועדות 15:6-30:1.

קבלתי טלפון ממשושה מארגענטאו³ שאביה שחל"ח בביה"ר. כ"ק הורה לעשות הקבורה בחלקת חב"ד וכו'.

יום א', ז' מנחם אב

עסקתי בסידור ההלווי' של מר מארגענטאו ע"ה. על הדרך שאל כ"ק ממהלך הענין, ועניתי שההלווי' סודרה ליום ט' מנ"א, ושיהיה בחלקת חב"ד.

יום ב', ח' מנחם אב

עוד פרטים בסידור ההלווי' הנ"ל. הוחלט שעלי לנאום בעת ההספדים. כ"ק הורה לדבר, ובתוקף, על דעתו שאין להחזיר השטחים וכו'.⁴

כ"ק אמר שיסע הביתה איזה מינוט אחר איכה, ונסע הביתה בשעה 10:00 לערך ושמתי עץ על מושב הקאר. אמר שיבוא בבוקר בשעה 15:9.

3) בתו של האנס יואכים מארגענטאו — משפטן ומדען פוליטי מפורסם ואחת הדמויות המרכזיות בחקר היחסים הבינלאומיים במאה ה-20, ועוד חזון למועד בל"ג לכתוב על שייכותו להרחי"ק שי' ולכ"ק אדמו"ר זי"ע.
4) הנאום המלא נדפס לקמן ע' 52-53. הנאום הוגה לאחמ"כ ע"י כ"ק אדמו"ר (ע"מ להדפיסו).

יום ג', ט' מנחם אב

ההלוויה התקיימה בריווערסייד מימוריאל טשאפעל, במנהטן בשעה 10:00. הגיע קהל גדול וחשוב: [הנרי] קיסינג'ר, [אלי] וויזעל וכו'. נאמתי כחמש מינוט, ובתוקף. היו עוד נואמים. בשעה 11:10 יצאה ההלוויה. מר קיסינג'ר הביע לי תודה וכו'. הקבורה בחלקת חב"ד וההכנות בהידור ובסדר. הי' קידוש השם. בערב, על הדרך הביתה שאל כ"ק כו"כ פרטים.

יום ד', יו"ד מנחם אב

כ"ק מסר לדר. מינדל שי' מכתב בקשר להנ"ל. כ"ק שאל אצלי הנעשה בכל הנ"ל ואמר שיהי' מכתב וכו"ס.⁵

התבקשתי להעלות נאומי על הכתב כי רוצים להדפיסו. ב"אֶלגעמיינער זשורנאַל" הופיעה כתבה על הנ"ל בעמוד א'.

יום ה', י"א מנחם אב

הראתי את נאומי לכ"ק ואמר שטוב, ושלא ישמיטו הקטע ע"ד מחנה דוד והשטחים.

יום א', י"ד מנחם אב

נסעתי עם דבורה תחי' לניחום אבלים אצל מארגענטאו, היינו שם 20:05-7:05. מסרתי מכתב כ"ק ושוחחנו על כו"כ דברים. הראו מכתב מקיסינג'ר ומכתב ממנחם בגין, Washington Post וכו'.

כ"ק לא נסע הביתה אחה"צ.

התוועדות 12:15-9:30.

בסמיכות להבית שאל כ"ק אם הכל עבר כשורה עם מסירת המכתב.

יום ב', ט"ו מנחם אב

בבוקר על הדרך ל770 שאל כ"ק איך היה אתמול בניחום אבלים, המכתב וכו', ועניתי בארוכה. מסרתי ע"ד הרושם שעשה המכתב. — הצעתי שידפיסו —.

נסיעה לציון 9:00-2:45. כשהגענו לציון שאל כ"ק איפה הניחו את מר מארגענטאו.

יום ה', י"ח מנחם אב

אצל בן אחי אברהם דוד שי' נולדו שלשה ילדים (דרילינג): שני בנים ובת. הכל כשורה.

מצבת מר. מארגענטאו בחלקת אגודת חב"ד ליד האוהל. הנוסח אושר ע"י כ"ק אדמו"ר.

(5) המכתב נדפס לקמן ע' 51-50.

יום ב', י"ט מנחם אב

דברתי טלפונית עם הרבנית שתליט"א. שאלה ע"ד [הלל] דוד שי' וגם על קיסינג'ר וכו'.

מוצאי ש"ק, כ' מנחם אב

התוועדות אחה"צ 10:30-6:1.

אח"כ בלילה 10:00-12:30.

נסע מיד הביתה.

יום ב', כ"ב מנחם אב

על הדרך הביתה שאל כ"ק בשלום הדריילינג שנולדו ל[בן אחי] אברהם דוד שי' ועניתי וכו', שאל גם בשלום היולדת. כ"ק הורה למסור לבן אחי שהשם לילדה כבר נתנו, ובנוגע לבנים יחליטו את השמות שיקראו להם בעת הברי"מ, וההחלטה על השם עכשיו תהי' סגולה שיהי' בקרוב יותר.

שאל ע"ד [אחי] יוסף שי' שהי' נוכח בהתוועדות לפני איזה שבועות וכו'.

נסע הביתה 11:20.

יום ג', כ"ג מנחם אב

בערב חתונת בתו (תמר) של זלאטניק שי'. נסעתי להבילטמור האטעל עם דבורה תי'. גם נסע עמנו הרוש"ד [הרב זלמן שמעון דבורקין]. שהינו שם עד קרוב ל12:00. כבדוני לקרוא מכ' כ"ק אד"ש תחת החופה.

יום ד', כ"ד מנחם אב

עה"ד שאלני כמה פרטים נידון החתונה, מי הי' שם וכו'.

יום א', כ"ח מנחם אב

הודעתי לכ"ק ע"ד שמות של הילדים של אברהם דוד שי', וענה על הפתקא: ויהא בשטומו"צ בכל.

יום ב', כ"ט מנחם אב

כ"ק בא במוקדם, בשעה 9:15.

נסיעה להציון 8:45-2:35.

כשהגענו להציון הורה לטלפן להמשרד שמסתמא לא תהי' התוועדות הערב (כי טרם יציאתו מ770 אמר ללייבל שאולי יהי' התוועדות הערב).

יום ג', ל' מנחם אב

בשעה 8 אמר שתהיי' התועדות קצרה בשעה 9:30. וכן הי', עד 12:20.

נסע הביתה 12:50-8:35.

עה"ד הודעתי שהופיע היום בTV ע"ד הב"מ של היתומים בכפר חב"ד ושאל באיזה טשאנעל ועוד כו"כ פרטים.

יום ב', ו' אלול

כ"ק שאל עה"ד ע"ד שלום הילדים אצל אברהם דוד שי' וכו'.

יום עש"ק, י"ז אלול

על הדרך הודעתי לכ"ק שא' מהג' ילדים [של בן אחיו] בא הביתה מביה"ר.

כ"ק שאל הנשמע בהדפסת החוברת לכבוד מר. מארגענטאו. הודעתי ע"ד ההזמנה להספד קיסינג'ר וכו', ושאל [...].

יום שבת קודש, י"ח אלול

התועדות עד 6:40.

על הדרך הביתה במוצש"ק אמר לי כ"ק אשר בהזמנה הנ"ל מוזכר שמו של מרדכי הכהן ואשר הוא היה אצלי כמ"פ וגם אצל הרב חזקוני וכו'.

יום ד', כ"ט אלול

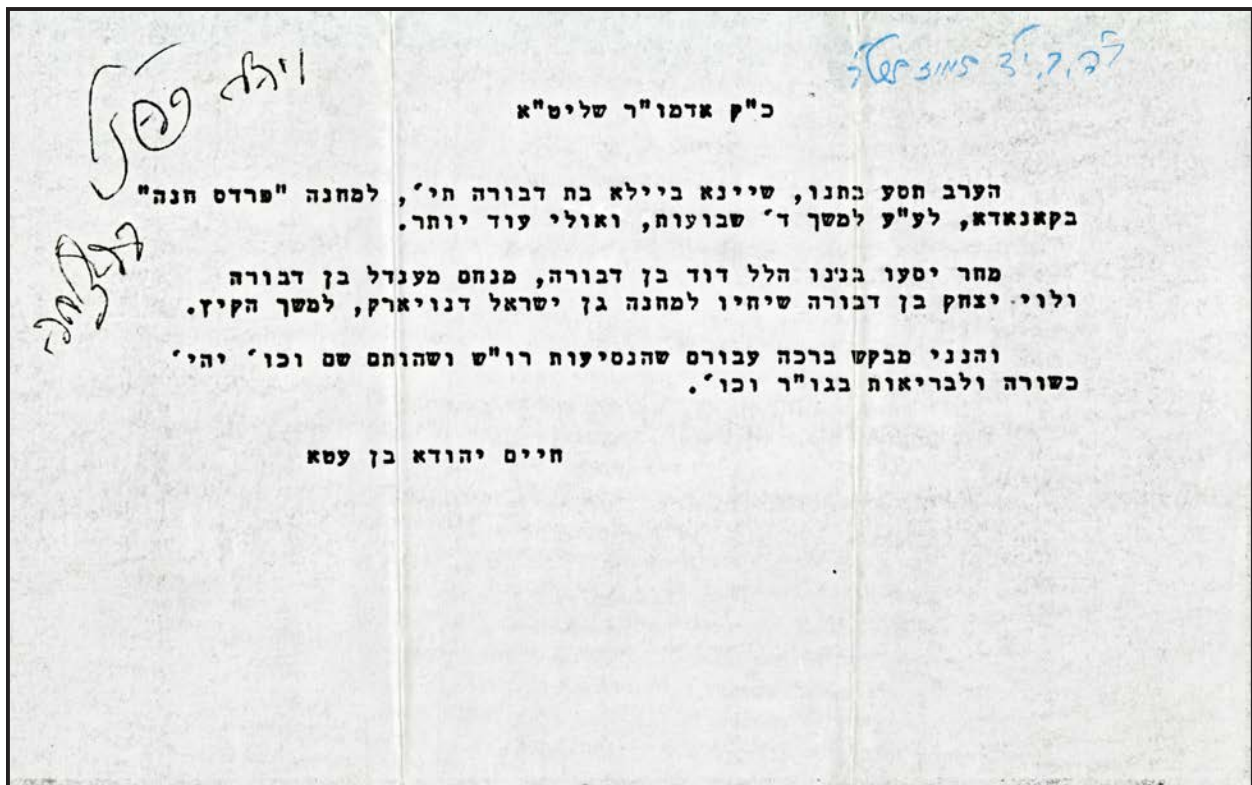
כ"ק יצא מהבית בשעה 6:45 בבוקר. נסע למקוה בשעה 8:40, לכחצי שעה, יצא לשחרית אחר 10:00.

כ"ק נסע לציון בשעה 1:50 (בני' לוי"צ שי' נסע עם הצלם). חזר מהציון, בלוי משטרה, בשעה 6:00. מנחה ונסע הביתה ל10-5 מינוט (עירוב תבשילין).

כשהגענו ל770 אמר כ"ק אַ דאַנק, אַ גוט יאָר און אַ כתיבה וחתימה טובה.

פרק ד ענינים שונים

הצלחה במחנה קיץ

על מכתב מודעה של הרחי"ק שי' ע"ד נסיעת בתו שיינא ביילא (סבתא של הכלה) ואחי' שיחיו למחנות קיץ, כתב כ"ק אדמו"ר:

ויהא כהנ"ל בהצלחה

ב"ה

אגודת חסידי חב"ד — ליובאוויטש
 תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש רבי מנחם מענדל שניאורסאהן שליט"א
AGUDAS CHASSIDEI CHABAD — LUBAVITCH
 Lubavitch World Headquarters

770 Eastern Parkway / Brooklyn, N.Y. 11213 Telephone: (718) 493-9250 / 774-4000 Telecopier: (718) 774-2718 Cables: LUBAVITCH NEWYORK

ב"ה, י"א סיון תשמ"ט

כ"ק אדמו"ר שליט"א

הקבלת פנים שנסדר ע"י ועד אגו"ח התקיימה כאן אחמול
 בלילה משעה 10:15 לערך עד 1:40 לערך. הכינו מאכל ומשקה
 די והותר. בנוכחיות כמה מאות אנשים.
 וכאן רשימת הנואמים:
 המנחה - רא"י שסטוב
 הר"י כהן - חזר שיחת כ"ק אדמו"ר שליט"א דחה"ש ע"ד
 יוסי איכא בשוקא!

הרק"י מארלאו
 הר"נ מינדל
 הרחמ"א חדקוב
 זאב קוראבסקי
 ר"י אליטוב
 אליעזר מזרחי (חה"כ)
 הרסד"ב ליפטיץ
 הר"נ סודק
 הר"י גערליצקי
 הר"י הרצל
 הר"י סעגאל
 הר"א ננס
 הר"ז אבעלסקי
 הר"ד רסקין
 ח"י קרינסקי

כדאי לציין שכו"כ מהאורחים נתבקשו לנאום ולא רצו.
 יודל

72%

ג.

פעולה נמשכת בנוגע למעשה

על דו"ח קצר של הרחי"ק שי' בדבר הקבלת פנים שנסדר ע"י אגודת חסידי חב"ד עבור האורחים שהגיעו לחג השבועות ה'תשמ"ט (בהוראת כ"ק אדמו"ר), ורשימת הנואמים, כתב כ"ק אדמו"ר:

נת' ות"ח

בטח עכ"פ חלק מהנ"ל נאמו ע"ד שתהא פענ"מ [=פעולה נמשכת] וכו' בנוגע למעשה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

By the Grace of G-d
11 Av, 5740
Brooklyn, N. Y.

To the Bereaved Family of the late
Professor Hans Joachim Morgenthau
838 West End Avenue
New York, N. Y.

I was saddened to learn of the passing of your father, may he rest in peace, and extend to you sincere sympathy and the traditional blessing of condolence -

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים

The Almighty comfort you in the midst of all the mourners for Zion and Jerusalem.

Since everything is by Divine Providence, and he was laid to rest on the day of Tisha b'Av - the day our Jewish people mourn the destruction of the Beis Hamikdosh and Jerusalem, there is a special significance in this coincidence, as emphasized also in the said time-honored expression of condolence. For, by associating the loss of an individual Jew with the loss of all our Jewish people, it pointedly reminds everyone of us of the Jewish concept that "an individual is a whole world," and that all our people share in the loss of a single Jew, even as we share in our great national loss.

At the same time, there is true comfort in the said expression, in that just as surely as G-d will fulfil His promise to restore the Beis Hamikdosh and Jerusalem, with the coming of Moshiach and the final Redemption of our people, so certain it is that "the dwellers in dust will rise and sing G-d's praises."

There is yet a further connection with Tisha b'Av in that this day calls upon every Jew to help rectify the cause of that national calamity - by strengthening his, or her, personal commitment to the way of the Torah and Mitzvos in the everyday life. Hence, every additional effort in this direction is doubly meritorious: it provides true gratification to the soul of the dear departed that is now in the World of Truth, and, at the same time, hastens the coming of Moshiach and the Resurrection of the Dead that is to follow it.

To conclude with a personal note. I vividly recall my meeting and conversation with you father some years ago. I was deeply impressed by

.ד

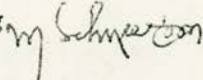
דר. יואכים מארגענטאו

בהמשך למה שהובא לעיל ביומן מחודש מנחם-אב ה'תש"מ (ע' 46-43) ע"ד פטירת דר. יואכים מארגענטאו,

-2-

his profound commitment to the security and wholeness of our Land of Israel and by his deep sense of identity with our Jewish people. I am confident that you will surely cherish this sacred legacy.

May you truly find solace in all above, and may G-d grant that henceforth you should not know sorrow, but only goodness and benevolence be with you always.

With blessing

✓

Remarks by Rabbi Yehuda Krinsky - of the Secretariat of the
Lubavitcher Rebbe, Rabbi Menachem M. Schneerson שליט"א -
at the funeral of Dr. Hans Joachim Morgenthau,
Tisha B'Av, 5740 - July 22, 1980.

לפנינו המכתב של כ"ק אדמו"ר לניחום אבלים (מוזכר ביום " מנחם אב), וכן הנאום המלא של הרחי"ק שי' בעת ההלוי', שהוכן לאחמ"כ להדפסה, והוגה ע"י כ"ק. על עמוד הראשון סימן כ"ק ✓.

REMARKS BY RABBI YEHUDA KRINSKY — OF THE SECRETARIAT OF
 THE LUBAVITCHER REBBE, RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON שליט"א —
 AT THE *FUNERAL OF DR. HANS JOACHIM MORGENTHAU,
 TISHA B'AV 5740 - JULY 22, 1980.

Today—the ninth day of the Hebrew month of Av—is by far the saddest day of the year on the Jewish calendar. The Ninth of Av marks the destruction of our Holy Temples and the City of Jerusalem. It is a day of fasting—of total abstinence from any food and drink—from before sundown last night until after sundown this evening. It is a day of mourning, a time for reflection and reciting lamentations.

But our Torah teaches us that sorrow should not be confused with despair—neither should mourning be mistaken for gloom. Our history has amply demonstrated that we can arise from the ashes and endure, and, with the observance of our Torah, endure longer than any other people—in happiness and security, with abundance and contentment, and serve as a beacon of light to the entire world.

Our sages tell us in the Midrash (Lamentations 1:51) that at the **very time** the flames in all their fury consumed the Holy Temple, and the treasures of our people were plundered, the Redemption of the Jewish people **began**—*nolad Moshion VeGoalon shel Yisroel*—the Liberator and Redeemer of Israel was **then** born.

My dear friends—this historic message of our people is applicable to us here today.

We have gathered here today to bid farewell to a beloved man.

A man who was a giant in his field of endeavor,

or, a human being of towering character and genius, who walked with Chiefs of State and who left his imprint on history, yet remained humble and compassionate. Whose quest for learning never ceased as he imparted of his knowledge to others.

I was privileged to be privy to a side of his life perhaps unknown to most.

Dr. Hans J. Morgenthau was a very sensitive and deeply religious man—a faithful son of his people. We had many memorable conversations at various occasions, recorded indelibly in my memory. Others here today will surely address themselves to his important role in world affairs. But I must tell you that he had a special place in his heart for the Rebbe—the Lubavitcher Rebbe—after having met the Rebbe many years ago.

Visiting him not too long ago in the hospital, I conveyed to Dr. Morgenthau the Rebbe's regards and good-wishes. And I think I detected a sentimental tear in his eyes as he said “What a great man the Rebbe. A leader—a brilliant thinker—a mover of people—a pragmatic man who has accomplished so much throughout the world for our people. And I can tell you most assuredly that he has a keen insight into world affairs.”

I am a great believer in Divine Providence. And as today's mourning of the loss of our Holy of Holies, the Temple and our land, coincides

*) In keeping with his wishes, Dr. Morgenthau was buried in full accord with traditional Jewish law and custom. The Lubavitch Burial Society was in charge of all preparations and burial. Interment was at Lubavitch grounds, at the Old Montefiore Cemetery, in the Springfield Gardens section of Queens, New York.

with our farewell to Dr. Morgenthau, I wish to convey to you that which he told me with regard to the current situation in Israel; that the Camp David accord spells **danger** for Israel, and that **any** return of the West Bank territory would be a **disaster** for Israel and the Jewish people. This coincides with the Rebbe's view.

Belief in life after life is a cardinal principle of Jewish faith. Belief in the future resurrection of the deceased is also a cardinal principle of Jewish faith.

The Talmud (Taanit, 5b) relates that—*Yaacov Ovinu lo meis*—Jacob, our forefather, never died. And the Talmud typically queries—but wasn't he eulogized? wasn't he buried? to which

the Talmud responds—just as his children live—so does he live on!

So though we will sorely miss Yoachim ben Ludvig HaCohen Morgenthau, we take some solace in knowing that his soul will live on in its new, higher realm of life. He will live on in this world in his deeds and writings. He will live on in the hearts and minds of his students and all who knew him—and—above all—he will live in the hearts and minds of his dear children, Matthew and Shoshana.

Tehi Nafsho Tzroroh BeTzror HaChayim—may his soul be bound in the bond of eternal life.

לזכות

החתן התמים הרב **יעקב משה** והכלה מרת **חי' מושקא** שיחיו

ניו

לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת

כ"ב סיון, ה'תשפ"ו

נדפס על ידי ולזכות הוריהם

הרה"ת ר' **אברהם** וזוגתו מרת **דבורה** שיחיו ניו

הרה"ת ר' **לוי יצחק הכהן** וזוגתו מרת **סאשא** שיחיו **פרידמאן**

זקניהם

הרה"ח ר' **שלום דובער** וזוגתו מרת **שושנה** שיחיו **דריזין**

מרת **חנה שתחי'** ניו

הרה"ח ר' **אליקים** וזוגתו מרת **סאניא** שיחיו **וואָלף**

הרה"ח ר' **יוסף ברוך הכהן** וזוגתו מרת **שיינא ביילא** שיחיו **פרידמאן**

הרה"ח ר' **חיים יהודה** שיחי' **קרינסקי**

